

Dziennik Urzędowy L 285

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Legislacja

16 października 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

.....

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/682/WE:

- ★ Decyzja Rady oraz przedstawicieli państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych w Radzie z dnia 9 czerwca 2006 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wielostronnej umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL) 1

Wielostronna Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego 3

2006/683/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 września 2006 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady 47

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

**DECYZJA RADY ORAZ PRZEDSTAWICIELI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ
ZEBRANYCH W RADZIE**

z dnia 9 czerwca 2006 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Wielostronnej umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL)

(2006/682/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ ZEBRANI W RADZIE,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2
akapit pierwszy, zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji z niektórymi europejskimi państwami trzecimi w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL).
- (2) Komisja w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich wynegocjowała wielostronną umowę z Albanią, Bośnią i Hercegowiną, Bułgarią, Chorwacją, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Islandią, Czarnogórą, Norwegią, Rumunią, Serbią i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego zgodnie z decyzją Rady upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji.

- (3) Wynegocjowana przez Komisję umowa powinna zostać podpisana i tymczasowo stosowana, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie,

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej umowy, podpisanie Wielostronnej umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL), zwanej dalej „umową”.
2. Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.
3. Do czasu jej wejścia w życie umowa ma zastosowanie zgodnie z jej art. 29 ust. 3. Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich notyfikacji, o której mowa w powyższym przepisie.
4. Tekst umowy zostaje dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Wspólnota i państwa członkowskie są reprezentowane we wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

2. Komisja przyjmuje stanowisko, które zostanie zajęte przez Wspólnotę i jej państwa członkowskie w odniesieniu do decyzji wspólnego komitetu na mocy art. 17 umowy, które rozszerzają zakres stosowania prawodawstwa wspólnotowego poprzez włączenie ich do załącznika I do umowy, z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań technicznych.

3. W odniesieniu do innych decyzji wspólnego komitetu dotyczących zagadnień leżących w kompetencjach Wspólnoty, Rada przyjmuje stanowisko Wspólnoty i jej państw członkowskich kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji.

4. W odniesieniu do innych decyzji wspólnego komitetu dotyczących zagadnień leżących w kompetencjach państw członkowskich, Rada przyjmuje stanowisko, które ma zostać przedstawione, stanowiąc jednomyślnie, na wniosek Komisji lub państw członkowskich.

5. Komisja przedstawia stanowisko Wspólnoty i państw członkowskich we wspólnym Komitecie z wyjątkiem obszarów wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji państw członkowskich, w którym to przypadku stanowisko takie jest przedstawiane przez Prezydencję Rady lub przez Komisję, o ile Rada tak zdecydowała.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 czerwca 2006 r.

W imieniu Rady
H. GORBACH
Przewodniczący

WIELOSTRONNA UMOWA

między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie ⁽¹⁾ w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

zwane dalej „państwami członkowskimi WE”, oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą” lub „Wspólnotą Europejską”, oraz

REPUBLIKA ALBANII,

(¹) Zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

BOŚNIA I HERCEGOWINA,

REPUBLIKA BUŁGARII,

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA ISLANDII,

REPUBLIKA CZARNOGÓRY,

KRÓLESTWO NORWEGII,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SERBII oraz

MISJA TYMCZASOWEJ ADMINISTRACJI ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH W KOSOWIE,

wszystkie zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

UZNAJĄC zintegrowany charakter międzynarodowego lotnictwa cywilnego oraz wolę utworzenia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL), opartego na wzajemnym dostępie do rynków transportu lotniczego Umawiających się Stron, swobodzie przedsiębiorczości, równych warunkach konkurencji oraz poszanowaniu jednakowych zasad – w tym w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony, zarządzania ruchem lotniczym, harmonizacji społecznej i środowiska naturalnego;

ZWAŻYWSZY, że przepisy dotyczące WEOL mają być stosowane na płaszczyźnie wielostronnej w ramach WEOL, a zatem konieczne jest ustalenie szczegółowych przepisów w tym zakresie;

PRZYNAJĄC, że uzasadnione jest ustanowienie przepisów WEOL na podstawie obowiązującego w tej dziedzinie prawodawstwa Wspólnoty Europejskiej, zgodnie z załącznikiem I do niniejszej umowy, bez uszczerbku dla postanowień zawartych w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską;

UZNAJĄC, że przestrzeganie w pełni przepisów WEOL uprawnia Umawiające się Strony do czerpania korzyści z WEOL, w tym korzyści z dostępu do rynku;

UWZGLĘDNIAJĄC, że zgodności z przepisami WEOL, w tym pełnego otwarcia dostępu do rynku, nie można osiągnąć jednorazowo i konieczny będzie okres przejściowy, w trakcie którego obowiązywać będą szczegółowe przepisy o ograniczonym okresie obowiązywania;

PODKREŚLAJĄC, że przepisy dotyczące dostępu do rynku przewoźników lotniczych, z zastrzeżeniem przepisów przejściowych, w koniecznych przypadkach, powinny wykluczać ograniczenia w zakresie częstotliwości, mocy przewozowych, tras lotniczych, typu statków powietrznych lub podobnych czynników, określone na mocy dwustronnych umów o transporcie lotniczym lub innych uzgodnień, oraz że od przewoźników lotniczych nie powinno się wymagać zawierania umów handlowych lub umów o podobnym charakterze jako warunku uzyskania dostępu do rynku;

PODKREŚLAJĄC, że przewoźnicy lotniczy nie powinni być traktowani w sposób niedyskryminujący pod względem dostępu do infrastruktury transportu lotniczego, w szczególności w przypadkach, gdy infrastruktura ta jest ograniczona;

UWZGLĘDNIAJĄC, że układy o stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a niektórymi innymi Umawiającymi się Stronami zasadniczo stanowią, iż w celu zapewnienia skoordynowanego rozwoju i stopniowej liberalizacji przewozów pomiędzy stronami tych układów, w sposób dostosowany do wzajemnych potrzeb handlowych, warunki wzajemnego dostępu do rynku transportu lotniczego powinny być regulowane umowami szczególnymi;

UWZGLĘDNIAJĄC wolę każdej ze stowarzyszonych stron do osiągnięcia spójności własnych przepisów w zakresie transportu lotniczego oraz związanych z nim dziedzin, z przepisami Wspólnoty Europejskiej, obejmującej także przyszły rozwój przepisów wspólnotowych;

UZNAJĄC wagę pomocy technicznej w tym zakresie;

UZNAJĄC, że stosunki pomiędzy Wspólnotą i państwami członkowskimi WE a Norwegią i Islandią muszą nadal podlegać uregulowaniom porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

PRAGNĄC umożliwić dalsze rozszerzenie Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego;

ODWOŁUJĄC SIĘ do negocjacji pomiędzy Wspólnotą Europejską a stowarzyszonymi stronami w celu zawarcia umów w sprawie niektórych aspektów usług lotniczych, dzięki której dwustronne umowy o świadczeniu usług lotniczych pomiędzy państwami członkowskimi WE a stowarzyszonymi stronami staną się zgodne z prawodawstwem Wspólnoty Europejskiej,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

CELE I ZASADY

Artykuł 1

1. Niniejsza umowa ma na celu ustanowienie Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego, dalej zwanego WEOL. WEOL opiera się na wolnym dostępie do rynku, swobodzie przedsiębiorczości, równych warunkach konkurencji oraz wspólnych zasadach, w tym odnoszących się do bezpieczeństwa, ochrony, zarządzania ruchem lotniczym, kwestii społecznych i środowiska naturalnego. W tym celu niniejsza umowa określa przepisy mające zastosowanie pomiędzy Umawiającymi się Stronami na warunkach ustanowionych poniżej. Przepisy te obejmują postanowienia zawarte w prawodawstwie, o którym mowa w załączniku I.

2. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one transportu lotniczego lub związanych z nim dziedzin, o których mowa w załączniku I.

3. Niniejsza umowa składa się z artykułów określających ogólne zasady funkcjonowania WEOL, zwanych dalej „umową podstawową”, załączników, z których załącznik I zawiera prawodawstwo Wspólnoty Europejskiej mające zastosowanie pomiędzy Umawiającymi się Stronami w ramach umowy podstawowej, a także protokołów, z których przynajmniej jeden dla każdej ze stowarzyszonych stron określa uzgodnienia przejściowe mające wobec niej zastosowanie.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej umowy:

- a) „umowa” oznacza umowę podstawową, załączniki do niej, akty prawne, o których mowa w załączniku I, oraz protokoły do niej;
- b) „stowarzyszona strona” oznacza Republikę Albanii, Bośnię i Hercegowinę, Republikę Bułgarii, Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, Republikę Chorwacji, Republikę Czarnogóry, Rumunię, Republikę Serbii oraz wszelkie pozostałe państwa lub podmioty, które stają się stronami niniejszej umowy na mocy art. 32;
- c) „dodatkowa stowarzyszona strona” lub „UNMIK” oznacza Misję Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa NZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.;
- d) „Umawiająca się Strona” oznacza, w odniesieniu do Wspólnoty i państw członkowskich WE, Wspólnotę i państwa członkowskie WE lub Wspólnotę lub państwa członkowskie WE. Znaczenie, jakie należy w danym przypadku przypisać temu terminowi, wynika z odpowiednich postanowień niniejszej umowy oraz z odpowiednich kompetencji Wspólnoty i państw członkowskich WE wynikających z traktatu WE;
- e) „partner WEOL” oznacza stowarzyszoną stronę, Norwegię lub Islandię;
- f) „traktat WE” oznacza Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską;
- g) „porozumienie EOG” oznacza Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym wraz z jego protokołami oraz załącznikami, podpisane dnia 2 maja 1992 r., którego stronami są Wspólnota Europejska, jej państwa członkowskie, Islandia, Liechtenstein oraz Norwegia;

- h) „układ o stowarzyszeniu” oznacza każdy z układów ustanawiających stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską, lub Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a odpowiednią stowarzyszoną stroną, z drugiej strony;
- i) „przewoźnik lotniczy WEOL” oznacza przewoźnika lotniczego, który posiada koncesje wymagane niniejszą umową, zgodnie z postanowieniami stosownych aktów prawnych, o których mowa w załączniku I;
- j) „właściwy organ nadzoru lotniczego” oznacza agendę rządową lub podmiot posiadający uprawnienia do przeprowadzenia oceny zgodności, certyfikacji i kontroli wykorzystania lub sprzedaży produktów, usług lub pozwoleń na terytorium podlegającym jurysdykcji Umawiającej się Strony oraz mogący podejmować działania mające na celu egzekwowanie prawa celem zapewnienia zgodności z wymogami prawnymi produktów lub usług wprowadzanych do obrotu na terytorium podlegającym kompetencjom tego organu;
- k) „konwencja” oznacza Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym otwartą do podpisu w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., wraz z jej późniejszymi zmianami i załącznikami do niej;
- l) „SESAR” oznacza techniczny aspekt wdrożenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, umożliwiający skoordynowane i zsynchronizowane badania, rozwój oraz upowszechnianie systemów zarządzania ruchem lotniczym (ATM) nowej generacji;
- m) „generalny plan modernizacji ATM” (generalny plan modernizacji systemów zarządzania ruchem lotniczym) oznacza punkt wyjścia dla SESAR;
- n) „państwo członkowskie WE” oznacza państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej.

2. Stosowanie terminów „kraj”, „krajowy”, „obywatele” lub „terytorium” pozostaje bez uszczerbku dla statusu każdej z Umawiających się Stron na mocy prawa międzynarodowego.

Artykuł 3

Mające zastosowanie przepisy lub postanowienia aktów wymienionych lub zawartych w załączniku I, dostosowane zgodnie z załącznikiem II lub w decyzjach wspólnego komitetu, są wiążące dla Umawiających się Stron i są lub staną się częścią ich wewnętrznego porządku prawnego w następujący sposób:

- a) akt odpowiadający rozporządzeniu Wspólnoty Europejskiej staje się częścią wewnętrznego porządku prawnego Umawiających się Stron;
- b) akt odpowiadający dyrektywie Wspólnoty Europejskiej pozostawia władzom Umawiających się Stron swobodę wyboru formy i metody jego wdrożenia.

Artykuł 4

Umawiające się Strony podejmują wszelkie odpowiednie działania, zarówno o charakterze ogólnym, jak i szczególnym, mające na celu zapewnienie wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej umowy i powstrzymują się od podejmowania wszelkich działań, które mogłyby zagrozić realizacji celów niniejszej umowy.

Artykuł 5

Postanowienia niniejszej umowy nie mają wpływu na stosunki pomiędzy stronami porozumienia EOG.

NIEDYSKRYMINACJA

Artykuł 6

W zakresie stosowania niniejszej umowy i bez uszczerbku dla jej szczególnych postanowień wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową jest zabroniona.

SWOBODA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Artykuł 7

W zakresie stosowania niniejszej umowy i na warunkach w niej określonych oraz bez uszczerbku dla postanowień stosownych aktów prawnych, o których mowa w załączniku I, nie mogą występować ograniczenia swobody przedsiębiorczości dla obywateli państwa członkowskiego WE lub obywateli partnera WEOL na terytorium któregośkolwiek z nich. Swoboda przedsiębiorczości obejmuje prawo do podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz zakładania i zarządzania przedsiębiorstwami, w szczególności spółkami lub firmami, na takich samych warunkach, jakie obowiązują obywateli państwa, w którym działalność ma miejsce. Powyższe dotyczy również tworzenia agencji, oddziałów lub filii przez obywateli jednego z państw członkowskich WE lub partnerów WEOL ustanowionych na terytorium któregośkolwiek z tych państw.

Artykuł 8

1. W zakresie stosowania niniejszej umowy i bez uszczerbku dla postanowień stosownych aktów prawnych, o których mowa w załączniku I, spółki lub firmy powołane lub utworzone zgodnie z prawem państwa członkowskiego WE lub partnera WEOL, posiadające główną siedzibę na terenie WEOL, są traktowane w taki sam sposób, jak osoby fizyczne będące obywatelami państw członkowskich WE lub obywatelami partnerów WEOL.

2. Przez „spółki lub firmy” rozumie się spółki prawa cywilnego lub handlowego, a także spółdzielnie oraz inne osoby prawne utworzone na podstawie prawa publicznego lub prywatnego, z wyjątkiem tych spółek lub firm, których działalność nie jest nastawiona na osiągnięcie zysku.

Artykuł 9

1. Postanowień art. 7 i 8 nie stosuje się do działalności, która na terytorium którejśkolwiek z Umawiających się Stron jest związana, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej.

2. Postanowienia art. 7 i 8 oraz działania podejmowane na ich podstawie pozostają bez uszczerbku dla stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych Umawiających się Stron dotyczących wjazdu, pobytu i zatrudnienia lub przewidujących szczególne traktowanie cudzoziemców uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla bardziej korzystnych postanowień zawartych w istniejących umowach, w zakresie stosowania niniejszej umowy Umawiające się Strony znoszą ograniczenia ilościowe lub środki o równoważnym skutku w odniesieniu do transferu sprzętu, dostaw, części zamiennych i innych urządzeń w przypadkach, gdy są one niezbędne, aby przewoźnik lotniczy WEOL mógł kontynuować swoją działalność w zakresie świadczenia usług transportu lotniczego na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie.

2. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, nie wyklucza możliwości wprowadzenia przez Umawiające się Strony zakazu lub ograniczeń w odniesieniu do tego typu transferu ze względu na porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne, ochronę zdrowia i życia ludzi lub zwierząt, ochronę roślin albo ochronę własności przemysłowej i handlowej. Takie zakazy lub ograniczenia nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w handlu między Umawiającymi się Stronami.

BEZPIECZEŃSTWO LOTNICZE

Artykuł 11

1. Umawiające się Strony podejmują stosowne działania mające na celu zapewnienie spełniania przez statki powietrzne zarejestrowane w jednej z Umawiających się Stron, w przypadku ich lądowania w portach lotniczych innej Umawiającej się Strony, międzynarodowych norm bezpieczeństwa ustalonych na mocy konwencji oraz przeprowadzenie inspekcji na płycie lotniska, zarówno na pokładzie, jak i na zewnątrz statku powietrznego, przez uprawnionych przedstawicieli tej drugiej Umawiającej się Strony, w zakresie ważności dokumentacji statku powietrznego i jego załogi, a także ogólnego stanu statku powietrznego i jego wyposażenia.

2. Umawiająca się Strona może w każdej chwili wystąpić o konsultacje w sprawie norm bezpieczeństwa obowiązujących na terytorium innej Umawiającej się Strony w obszarach innych niż objęte aktami prawnymi wymienionymi w załączniku I.

3. Żadnego z zapisów niniejszej umowy nie należy interpretować jako ograniczenia uprawnień właściwego organu nadzoru lotniczego do podejmowania wszelkich odpowiednich i natychmiastowych środków w przypadku stwierdzenia, że produkt lub usługa mogą:

(i) nie spełniać minimalnych norm, które mogą zostać ustanowione zgodnie z konwencją; lub

(ii) budzić poważne obawy – będące wynikiem kontroli, o której mowa w ust. 1 – że statek powietrzny lub operacje nim wykonywane nie są zgodne z minimalnymi normami ustalonymi zgodnie z konwencją; lub

(iii) budzić poważne obawy co do stanu utrzymania oraz stosowania minimalnych norm ustalonych zgodnie z konwencją.

4. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru lotniczego podejmuje środki zgodnie z ust. 3, informuje on niezwłocznie o tym fakcie organy nadzoru lotniczego pozostałych Umawiających się Stron, powiadamiając o powodach, dla których podjęto działania.

5. W przypadku gdy środki podjęte zgodnie z ust. 3 zostają utrzymane, nawet jeśli ustały przyczyny, dla których je podjęto, każda z Umawiających się Stron może przekazać sprawę do rozpatrzenia przez wspólny komitet.

6. O wszelkich zmianach w prawie krajowym dotyczących statusu właściwego organu nadzoru lotniczego zainteresowana Umawiająca się Strona informuje pozostałe Umawiające się Strony.

OCHRONA LOTNICTWA

Artykuł 12

1. W celu zabezpieczenia lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji Umawiające się Strony zapewniają stosowanie wspólnych podstawowych norm oraz mechanizmów kontroli zgodności w zakresie ochrony lotnictwa, o których mowa w załączniku I, we wszystkich portach lotniczych na ich terytorium, zgodnie z odpowiednimi przepisami, o których mowa w tym załączniku.

2. Na żądanie Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie wszelkiej niezbędnej pomocy w celu zapobieżenia aktom bezprawnego zajęcia cywilnych statków powietrznych oraz innym bezprawnym aktom zagrażającym bezpieczeństwu statków powietrznych, ich pasażerów i załóg, portów lotniczych i urzędzeń żeglugi powietrznej, a także wszelkim pozostałym działaniom zagrażającym ochronie lotnictwa cywilnego.

3. W przypadku zaistnienia lub groźby zaistnienia aktu bezprawnego zajęcia statku powietrznego lub innego bezprawnego aktu zagrażającego bezpieczeństwu statków powietrznych, ich pasażerów, załóg, portów lotniczych lub urzędzeń żeglugi powietrznej Umawiające się Strony udzielają sobie nawzajem pomocy poprzez ułatwienie łączności oraz inne odpowiednie działania mające na celu szybkie i bezpieczne zakończenie takiego zdarzenia lub groźby jego zaistnienia.

4. Stowarzyszona strona może podlegać kontroli Komisji Europejskiej zgodnie z odpowiednim prawodawstwem Wspólnoty Europejskiej, o którym mowa w załączniku I, oraz może zostać wezwana do udziału w kontrolach Komisji Europejskiej przeprowadzanych na terytorium pozostałych Umawiających się Stron.

ZARZĄDZANIE RUCHEM LOTNICZYM

Artykuł 13

1. Umawiające się Strony współpracują w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w celu rozszerzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej na WEOL, co pozwoli poprawić obecne normy bezpieczeństwa i całkowitą skuteczność ogólnych norm dotyczących ruchu lotniczego w Europie, a w konsekwencji zoptymalizować moce przewozowe i zminimalizować opóźnienia.

2. Aby ułatwić stosowanie prawodawstwa dotyczącego Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej na swoim terytorium,

— stowarzyszone strony, w ramach swoich kompetencji, przy najbliższej okazji podejmują niezbędne działania celem przystosowania swoich struktur instytucjonalnych w zakresie zarządzania ruchem lotniczym do wymogów Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, w szczególności poprzez wyznaczenie lub powołanie stałych krajowych organów nadzoru, co najmniej funkcjonalnie niezależnych od dostawców usług żeglugi powietrznej,

— Wspólnota Europejska włącza stowarzyszone strony do wszelkich inicjatyw operacyjnych dotyczących usług żeglugi powietrznej, przestrzeni powietrznej i interoperacyjności, podejmowanych w ramach Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, w szczególności poprzez włączanie na wczesnym etapie odpowiednich działań Umawiających się Stron w tworzenie funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej.

3. Wspólnota Europejska zapewnia, aby stowarzyszone strony były w pełni zaangażowane w opracowanie ogólnego planu dotyczącego zarządzania ruchem lotniczym (ATM) w obrębie programu SESAR prowadzonego przez Komisję.

KONKURENCJA

Artykuł 14

1. W zakresie stosowania niniejszej umowy zastosowanie mają postanowienia załącznika III. W przypadku gdy inne umowy zawarte pomiędzy dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Stronami, takie jak układy o stowarzyszeniu, zawierają przepisy dotyczące konkurencji i pomocy państwa, przepisy te stosuje się pomiędzy tymi Stronami.

2. Artykułów 15, 16 i 17 nie stosuje się w odniesieniu do postanowień załącznika III.

WYKONYWANIE

Artykuł 15

1. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 2 i 3, każda Umawiająca się Strona zapewnia możliwość dochodzenia przed sądami krajowymi praw wynikających z niniejszej umowy, w szczególności z aktów, o których mowa w załączniku I.

2. W przypadkach, które mogą wpływać na rzeczywiste lub potencjalne usługi lotnicze, które mają zostać dopuszczone na mocy niniejszej umowy, instytucje Wspólnoty Europejskiej korzystają z przysługujących im uprawnień zgodnie z przepisami aktów określonych lub zawartych w załączniku I.

3. Wszelkie kwestie sporne dotyczące zgodności z prawem decyzji podejmowanych przez instytucje Wspólnoty Europejskiej na mocy niniejszej umowy, w szczególności na mocy aktów, o których mowa w załączniku I, podlegają wyłącznej jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”.

WYKŁADNIA

Artykuł 16

1. W zakresie, w jakim postanowienia niniejszej umowy oraz przepisów aktów prawnych, o których mowa w załączniku I, są w swojej istocie identyczne z odpowiednimi postanowieniami traktatu WE oraz aktami przyjętymi zgodnie z traktatem WE, postanowienia te podlegają w zakresie ich wdrożenia i stosowania wykładni zgodnej z odpowiednimi orzeczeniami i decyzjami Trybunału Sprawiedliwości oraz Komisji Europejskiej, wydanymi przed datą podpisania niniejszej umowy. Orzeczenia i decyzje wydane po dacie podpisania niniejszej umowy są przekazywane pozostałym Umawiającym się Stronom. Na wniosek jednej z Umawiających się Stron implikacje późniejszych orzeczeń i decyzji są określane przez wspólny komitet w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania niniejszej umowy. Istniejąca wykładnia jest przekazywana partnerom WEOL przed podpisaniem umowy. Decyzje podejmowane przez wspólny komitet zgodnie z niniejszą procedurą są zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości.

2. W przypadku gdy pytanie o wykładnię postanowień niniejszej umowy, przepisów aktów, o których mowa w załączniku I, lub aktów przyjętych na ich podstawie, które w swojej istocie są identyczne z odpowiednimi postanowieniami traktatu WE oraz z aktami przyjętymi zgodnie z traktatem WE, pojawia się w sprawie toczącej się przed sądem lub trybunałem partnera WEOL, sąd lub trybunał, jeśli uzna to za konieczne dla wydania orzeczenia i zgodnie z załącznikiem IV, występuje z zapytaniem o rozstrzygnięcie tej kwestii do Trybunału Sprawiedliwości. Partner WEOL może w drodze decyzji, zgodnie z załącznikiem IV, określić, w jakim zakresie i na jakich zasadach jego sądy i trybunały stosują niniejsze postanowienie. Decyzja w tej sprawie przekazywana jest depozytariuszowi umowy oraz Trybunałowi Sprawiedliwości. Depozytariusz umowy informuje pozostałe Umawiające się Strony.

3. W przypadku gdy zgodnie z ust. 2 sąd Umawiającej się Strony, od którego decyzji nie przysługuje zgodnie z prawem krajowym odwołanie, nie jest w stanie wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości, wszelkie orzeczenia tego sądu są przekazywane przez tę Umawiającą się Stronę wspólnemu komitetowi, który działa w sposób gwarantujący zachowanie jednolitej wykładni niniejszej umowy. Jeśli wspólny komitet w ciągu dwóch miesięcy od zgłoszenia mu rozbieżności pomiędzy orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości a orzeczeniem sądu takiej Umawiającej się Strony nie zdoła zachować jednolitej wykładni niniejszej umowy, można zastosować procedury określone w art. 20.

NOWE PRZEPISY

Artykuł 17

1. Niniejsza umowa pozostaje bez uszczerbku dla prawa każdej z Umawiających się Stron do jednostronnego przyjęcia nowych przepisów lub zmian w obowiązujących przepisach dotyczących transportu lotniczego lub związanych z nim dziedzin wymienionych w załączniku I, z zastrzeżeniem zgodności

z zasadą niedyskryminacji oraz z postanowieniami niniejszego artykułu oraz art. 18 ust. 4. Stowarzyszone strony nie przyjmują takich przepisów, chyba że są one zgodne z niniejszą umową.

2. Niezwłocznie po przyjęciu nowych przepisów lub zmian przepisów, ale nie później niż w ciągu miesiąca od ich przyjęcia, Umawiająca się Strona informuje o nich pozostałe Umawiające się Strony za pośrednictwem wspólnego komitetu. Na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron wspólny komitet w ciągu dwóch miesięcy prowadzi wymianę poglądów na temat skutków nowych przepisów lub zmian przepisów dla prawidłowego funkcjonowania umowy.

3. Wspólny komitet:

- przyjmuje decyzję o zmianie załącznika I w celu włączenia nowych przepisów lub zmian przepisów, o ile jest to konieczne na zasadzie wzajemności; lub
- przyjmuje decyzję, na mocy której nowe przepisy lub zmiany przepisów są uznawane za zgodne z niniejszą umową; lub
- podejmuje decyzję o zastosowaniu innych środków mających na celu ochronę prawidłowego wykonania niniejszej umowy.

4. W odniesieniu do przepisów przyjętych w okresie pomiędzy podpisaniem niniejszej umowy a jej wejściem w życie, o których powiadomiono pozostałe Umawiające się Strony, data przedłożenia jest uznawana za datę otrzymania informacji. Termin podjęcia decyzji przez wspólny komitet nie może być krótszy niż sześćdziesiąt dni od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

WSPÓLNY KOMITET

Artykuł 18

1. Bez uszczerbku dla art. 15 ust. 2 i 3 oraz art. 21 i 22, niniejszym powołuje się wspólny komitet, który jest odpowiedzialny za zarządzanie niniejszą umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania. W tym celu wspólny komitet przygotowuje zalecenia i podejmuje decyzje w przypadkach określonych niniejszą umową. Decyzje wspólnego komitetu są wprowadzane w życie przez Umawiające się Strony zgodnie z ich własnymi przepisami.

2. Wspólny komitet składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron.

3. Wspólny komitet działa na zasadzie jednomyślności. Wspólny komitet może jednak zdecydować o poddaniu niektórych szczególnych kwestii głosowaniu większościowemu.

4. W celu prawidłowego egzekwowania niniejszej umowy Umawiające się Strony dokonują wymiany informacji dotyczących między innymi nowych przepisów lub podjętych decyzji mających znaczenie dla niniejszej umowy, a także na wniosek jednej ze Stron podejmują konsultacje w ramach wspólnego komitetu, w tym konsultacje na temat kwestii socjalnych.

5. Wspólny komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

6. Partner WEOL lub Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie przewodniczą rotacyjnie wspólnemu komitetowi zgodnie z zasadami, które zostaną określone w regulaminie wewnętrznym.

7. Przewodniczący wspólnego komitetu zwołuje jego posiedzenia przynajmniej raz w roku w celu przeglądu ogólnego funkcjonowania umowy, a także na wniosek Umawiającej się Strony w przypadku, gdy wymagają tego okoliczności. Wspólny komitet stale nadzoruje rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości. W tym celu Wspólnota Europejska przekazuje partnerom WEOL wszystkie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości, które są istotne dla funkcjonowania niniejszej umowy. Wspólny komitet podejmuje działania w celu zachowania jednolitej wykładni niniejszej umowy w ciągu trzech miesięcy.

8. Wspólny komitet może podjąć decyzję o powołaniu grupy roboczej, która może wspomagać go w realizacji zadań.

Artykuł 19

1. Decyzja wspólnego komitetu jest wiążąca dla Umawiających się Stron. W przypadku gdy decyzja podjęta przez wspólny komitet zawiera wymóg podjęcia działań przez Umawiającą się Stronę, zainteresowana strona podejmuje konieczne działania i informuje o nich wspólny komitet.

2. Decyzje wspólnego komitetu publikowane są w dziennikach urzędowych Unii Europejskiej i partnerów WEOL. Każda decyzja określa termin jej wdrożenia przez Umawiającą się Stronę oraz wszelkie pozostałe informacje, które mogą mieć znaczenie dla podmiotów gospodarczych.

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

Artykuł 20

1. Wspólnota, działając wspólnie z państwami członkowskimi WE, lub partner WEOL mogą przekazać wspólnemu komitetowi sporną sprawę dotyczącą stosowania lub wykładni niniejszej umowy, z wyjątkiem przypadków, dla których w niniejszej umowie przewidziano szczególne procedury.

2. W razie przekazania sporu wspólnemu komitetowi zgodnie z ust. 1 strony sporu podejmują natychmiastowe konsultacje. W przypadkach gdy Wspólnota Europejska nie jest stroną w sporze, przedstawiciel Wspólnoty może zostać zaproszony do udziału w konsultacjach przez jedną ze stron sporu. Strony sporu mogą przygotować propozycję jego rozwiązania, która zostaje niezwłocznie przedstawiona wspólnemu komitetowi. Decyzje podejmowane przez wspólny komitet zgodnie z niniejszą procedurą są zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości.

3. Jeśli wspólny komitet w okresie czterech miesięcy od daty zgłoszenia sporu nie zdoła podjąć decyzji o jego rozwiązaniu, strony sporu mogą przekazać sprawę do Trybunału Sprawiedliwości, którego decyzja będzie ostateczna i wiążąca. Procedurę

przekazywania spraw do Trybunału Sprawiedliwości w takich przypadkach określono w załączniku IV.

4. Jeśli wspólny komitet w okresie czterech miesięcy nie podejmie decyzji w zgłoszonej mu sprawie, Umawiające się Strony mogą zastosować przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy odpowiednie środki ochronne zgodnie z art. 21 i 22 niniejszej umowy. Po upływie tego okresu każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą umowę ze skutkiem natychmiastowym. Umawiające się Strony nie podejmują środków ochronnych w sprawach, które zostały przekazane Trybunałowi Sprawiedliwości zgodnie z niniejszą umową, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 11 ust. 3 lub zgodnie z mechanizmami określonymi w poszczególnych aktach prawnych, o których mowa w załączniku I.

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 21

Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3 oraz ocen bezpieczeństwa i ochrony, o których mowa w protokołach do niniejszej umowy, stosowanie środków ochronnych jest ograniczone w zakresie ich celu i okresu obowiązywania do tego, co jest absolutnie konieczne do zaradzenia zaistniałej sytuacji. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie niniejszej umowy.

Artykuł 22

1. Rozważając zastosowanie środków ochronnych, Umawiająca się Strona notyfikuje to pozostałym Umawiającym się Stronom poprzez wspólny komitet i przekazuje wszelkie istotne informacje.

2. Umawiające się Strony niezwłocznie rozpoczynają konsultacje w ramach wspólnego komitetu w celu określenia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez wszystkich.

3. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3, Umawiająca się Strona nie może zastosować środków ochronnych przed upływem jednego miesiąca od daty notyfikacji dokonanej zgodnie z ust. 1, chyba że procedura konsultacji, o której mowa w ust. 2, została zakończona przed upływem tego terminu.

4. Umawiająca się Strona niezwłocznie powiadamia wspólny komitet o podjętych środkach, przekazując wszelkie istotne informacje.

UJAWNIANIE INFORMACJI

Artykuł 23

Przedstawiciele, delegaci oraz eksperci Umawiających się Stron, jak również urzędnicy i inni pracownicy działający na podstawie niniejszej umowy zobowiązani są, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji, nie ujawniać informacji objętych tajemnicą zawodową, w szczególności informacji dotyczących przedsięwzięć i ich stosunków handlowych lub struktury kosztów.

PAŃSTWA TRZECIE I ORGANIZACJE MIĘDZYNARODOWE

Artykuł 24

1. Na wniosek którejkolwiek z Umawiających się Stron Strony te konsultują się ze sobą w ramach wspólnego komitetu zgodnie z procedurami określonymi w art. 25 i 26:

- a) w kwestiach dotyczących transportu lotniczego, którymi zajmują się organizacje międzynarodowe; oraz
- b) w sprawie różnych aspektów możliwego rozwoju w dziedzinie transportu lotniczego w ramach stosunków pomiędzy Umawiającymi się Stronami a państwami trzecimi, a także na temat funkcjonowania istotnych elementów dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych w tej dziedzinie.

2. Konsultacje, o których mowa w ust. 1, odbywają się w ciągu miesiąca od złożenia wniosku lub – w przypadku spraw nagłych – w możliwie najkrótszym terminie.

Artykuł 25

1. Głównymi celami konsultacji przewidzianych w art. 24 ust. 1 lit. a) są:

- a) wspólne ustalenie, czy zapytania dotyczą spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; oraz
- b) w zależności od rodzaju spraw:
 - wspólne ustalenie, czy działania Umawiających się Stron podejmowane na forum danych organizacji międzynarodowych powinny być skoordynowane, lub
 - wspólne rozważenie wszelkich innych odpowiednich rozwiązań.

2. Umawiające się Strony w możliwie najkrótszym terminie wymieniają wszelkie informacje istotne dla celów określonych w ust. 1.

Artykuł 26

Głównymi celami konsultacji przewidzianych w art. 24 ust. 1 lit. b) jest zbadanie istotnych zagadnień i rozważenie wszelkich innych odpowiednich rozwiązań.

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 27

1. Protokoły od I do IX określają postanowienia przejściowe oraz odpowiednie okresy ich stosowania w stosunkach pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a zainteresowaną stowarzyszoną stroną, z drugiej strony. W stosunkach pomiędzy Norwegią lub Islandią a stowarzyszoną stroną zastosowanie mają takie same warunki jak pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a zainteresowaną stowarzyszoną stroną, z drugiej strony.

2. W okresach przejściowych, o których mowa w ust. 1, istotne elementy systemu transportu lotniczego pomiędzy dwiema stowarzyszonymi stronami określa się na podstawie bardziej restrykcyjnego z dwóch protokołów odnoszących się do danych stron stowarzyszonych.

3. Stopniowe przechodzenie każdej ze stowarzyszonych stron do pełnego stosowania WEOL podlega ocenom. Oceny dokonuje Wspólnota Europejska we współpracy z zainteresowaną stowarzyszoną stroną. W przypadku gdy stowarzyszona strona stwierdzi, że warunki zamknięcia okresu przejściowego ustalonego w odpowiednim protokole zostały spełnione, powiadamia Wspólnotę Europejską, że należy dokonać oceny.

4. Jeśli Wspólnota Europejska stwierdzi, że warunki zostały spełnione, informuje o tym wspólny komitet oraz podejmuje decyzję, że zainteresowana stowarzyszona strona kwalifikuje się do przejścia do kolejnego okresu przejściowego lub do pełnego jej włączenia do Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego, stosownie do sytuacji.

5. Jeśli Wspólnota Europejska stwierdzi, że warunki nie zostały spełnione, informuje o tym wspólny komitet. Wspólnota zaleca zainteresowanej stowarzyszonej stronie szczególne działania naprawcze i określa termin, w jakim działania te mogą być racjonalnie wdrożone. Przed zakończeniem okresu wdrożenia przeprowadza się drugą ocenę, a w razie konieczności także kolejne, w celu sprawdzenia, czy zalecane działania naprawcze zostały prawidłowo i skutecznie wdrożone.

STOSUNEK DO DWUSTRONNYCH UMÓW I UZGODNIEŃ
W SPRAWIE TRANSPORTU LOTNICZEGO

Artykuł 28

1. Postanowienia niniejszej umowy mają pierwszeństwo przed odpowiednimi postanowieniami dwustronnych umów lub uzgodnień w sprawie transportu lotniczego, obowiązujących pomiędzy stowarzyszonymi stronami, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską, państwem członkowskim WE, Norwegią lub Islandią, z drugiej strony, jak również umów lub uzgodnień obowiązujących pomiędzy stowarzyszonymi stronami.

2. Nie naruszając ust. 1, w okresach przejściowych, o których mowa w art. 27, stosuje się pomiędzy stronami postanowienia dotyczące własności, praw przewozowych, zdolności przewozowych, częstotliwości, typu lub zmiany statków powietrznych, wspólnej obsługi połączeń (*code-sharing*) i taryf, zawarte w dwustronnych umowach lub porozumieniach obowiązujących pomiędzy stowarzyszoną stroną a Wspólnotą Europejską, państwem członkowskim WE, Norwegią lub Islandią, lub pomiędzy dwiema stowarzyszonymi stronami, jeśli w zakresie swobody działalności zainteresowanych przewoźników lotniczych postanowienia przedmiotowych dwustronnych umów lub porozumień są bardziej elastyczne od postanowień odpowiednich protokołów dotyczących danej stowarzyszonej strony.

3. Wszelkie spory pomiędzy stowarzyszoną stroną a inną Umawiającą się Stroną co do kwestii, czy w zakresie pełnego stosowania WEOL bardziej elastyczne są postanowienia protokołu dotyczącego danej stowarzyszonej strony, czy też postanowienia dwustronnych umów lub porozumień, rozstrzygane są zgodnie z zasadami rozstrzygania sporów określonymi w art. 20. Spory odnoszące się do ustalenia stosunku pomiędzy sprzecznymi protokołami rozstrzygane są w taki sam sposób.

**WEJŚCIE W ŻYCIE, PRZEGLĄD, ROZWIĄZANIE UMOWY
I POZOSTAŁE POSTANOWIENIA****Artykuł 29****Wejście w życie**

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez jej sygnatariuszy zgodnie z ich procedurami. Dokumenty ratyfikacji lub zatwierdzenia umowy są składane w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej (depozytariusz), który notyfikuje je wszystkim pozostałym sygnatariuszom, jak również Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po złożeniu dokumentów ratyfikacji lub zatwierdzenia umowy przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie i przynajmniej jedną stowarzyszoną stronę. W odniesieniu do każdego sygnatariusza, który ratyfikuje lub zatwierdzi niniejszą umowę po tym terminie, wchodzi ona w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po złożeniu przez tego sygnatariusza swoich dokumentów ratyfikacji lub zatwierdzenia umowy.

3. Nie naruszając ust. 1 i 2, Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie oraz przynajmniej jedna stowarzyszona strona mogą zdecydować o tymczasowym stosowaniu niniejszej umowy we wzajemnych stosunkach, poczynwszy od daty jej podpisania, zgodnie z prawem krajowym, notyfikując to depozytariuszowi, który notyfikuje to pozostałym Umawiającym się Stronom.

Artykuł 30**Przegląd**

Niniejsza umowa podlega przeglądowi na wniosek Umawiającej się Strony, a niezależnie od tego po pięciu latach od jej wejścia w życie.

Artykuł 31**Rozwiązanie**

1. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę, notyfikując to depozytariuszowi, który notyfikuje to pozostałym Umawiającym się Stronom oraz Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego. W przypadku wypowiedzenia umowy przez Wspólnotę Europejską i państwa członkowskie WE, umowa przestaje obowiązywać po upływie jednego roku od daty notyfikacji. W przypadku wypowiedzenia niniejszej umowy przez jedną z innych Umawiających się Stron przestaje ona obowiązywać po upływie jednego roku od daty notyfikacji, wyłącznie w odniesieniu do Umawiającej się Strony, która umowę wypowiedziała. Jednak świadczone na dzień

wygaśnięcia niniejszej umowy usługi lotnicze mogą być kontynuowane do zakończenia sezonu rozkładowego Zrzeszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA), w trakcie którego przypada data wygaśnięcia umowy.

2. Po przystąpieniu stowarzyszonej strony do Unii Europejskiej strona ta automatycznie przestaje stanowić stroną stowarzyszoną niniejszej umowy, natomiast staje się państwem członkowskim WE.

3. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać lub zostaje zawieszona w odniesieniu do stowarzyszonej strony w przypadku wygaśnięcia lub zawieszenia stosowania odpowiedniego układu o stowarzyszeniu.

Artykuł 32**Rozszerzenie WEOL**

Wspólnota Europejska może zaprosić do udziału w WEOL państwa lub podmioty, które są gotowe dostosować swoje prawo dotyczące transportu lotniczego i związanych z nim zagadnień do prawodawstwa Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie, z którymi Wspólnota nawiązała lub nawiązuje ścisłą współpracę gospodarczą, na przykład w formie układu o stowarzyszeniu WEOL. W tym celu Umawiające się Strony dokonują odpowiedniej zmiany niniejszej umowy.

Artykuł 33**Port lotniczy w Gibraltarze**

1. Stosowanie niniejszej umowy w stosunku do portu lotniczego w Gibraltarze uważa się za niestanowiące uszczerbku dla odpowiednich stanowisk prawnych Królestwa Hiszpanii oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporu dotyczącego władzy nad terytorium, na którym znajduje się port lotniczy.

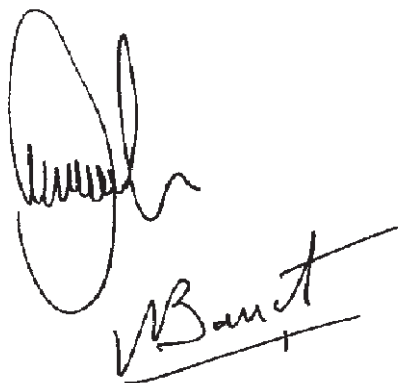
2. Stosowanie niniejszej umowy w odniesieniu do portu lotniczego w Gibraltarze zawieszono do czasu wejścia w życie ustaleń zawartych we Wspólnej deklaracji Ministrów Spraw Zagranicznych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 grudnia 1987 r.

Artykuł 34**Języki**

Niniejsza umowa została sporządzona w jednym egzemplarzu w językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej oraz Umawiających się Stron innych niż Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

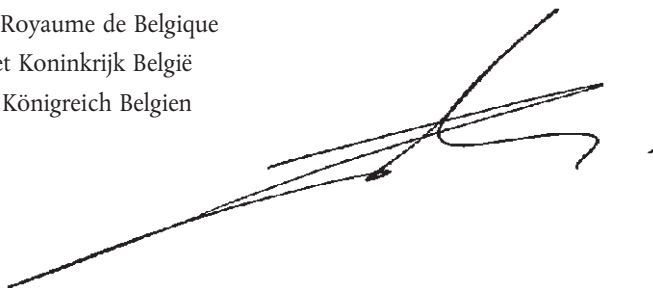
W DOWÓD CZEGO niżej podpisani odpowiednio upoważnieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod tekstem niniejszej umowy.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

V. Barrot

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

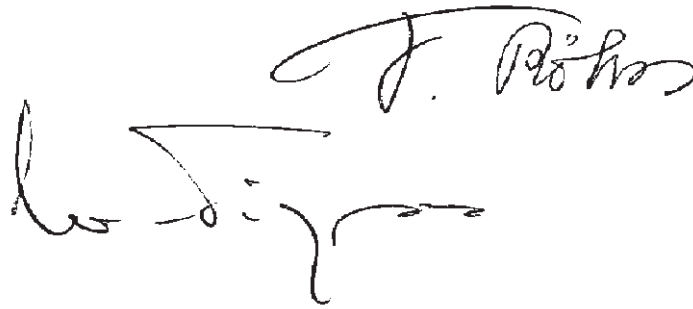
Za Českou republiku

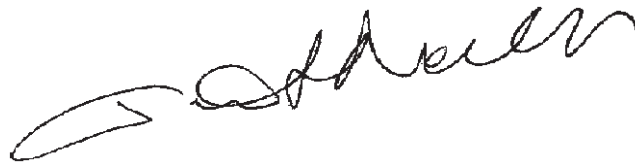
På Kongeriget Danmarks vegne

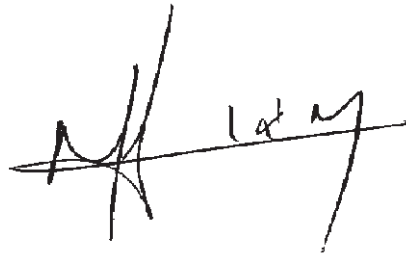
Für die Bundesrepublik Deutschland

Handwritten signature in black ink, appearing to read "J. Rösler".

Eesti Vabariigi nimel

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

Por el Reino de España

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

Pour la République française

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

Handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name.

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

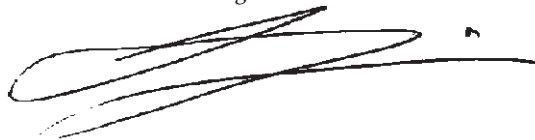

22 -06- 2006

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

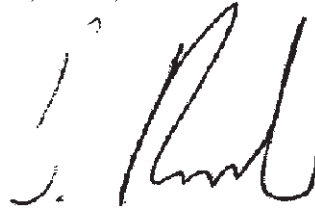
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

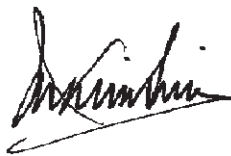
Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

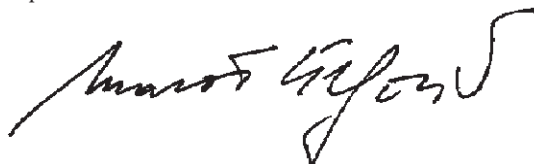
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Për Republikën e Shqipërisë

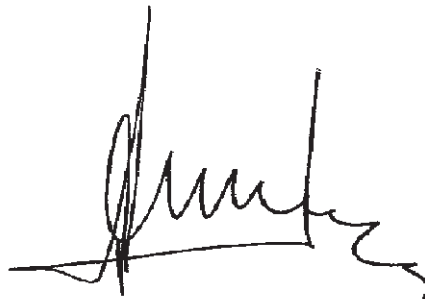
Za Bosnu i Hercegovinu

За Босну и Херцеговину

Za Bosnu i Hercegovinu

За Република България

Za Republiku Hrvatsku

За Бивша Југославска Република Македонија

Fyrir hönd Lyðveldisins Íslands

Za Republiku Crnu Goru

05 -07- 2006

For Kongeriket Norge

Pentru România

За Републику Србију

29 -06- 2006

For the United Nations Interim Administration in Kosovo
with Declaration

REPUBLIC OF MACEDONIA
MINISTRY OF TRANSPORT AND COMMUNICATIONS

Luxembourg, 9 June 2006

Dear Sirs,

Hereby I declare that the final text from 22 May 2006 of the Multilateral ECAA Agreement is acceptable for the Government of the Republic of Macedonia.

With this letter, the Government of the Republic of Macedonia considers itself as signatory of the Multilateral Agreement between the Republic of Albania, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Bulgaria, the Republic of Croatia, the European Community and its Member States, the Republic of Iceland, the Republic of Macedonia, the Kingdom of Norway, Serbia and Montenegro, Romania and United Nations Interim Administration Mission in Kosovo on the Establishment of a European Common Aviation Area.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the abovementioned Agreement, having in view that the constitutional name of my country is Republic of Macedonia.

Please accept, Sirs, the assurances of my highest consideration.

Xhemali MEHAZI

*Minister of Transport
and Communications*

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION
AND THE EUROPEAN COMMISSION

Luxembourg, 9 June 2006

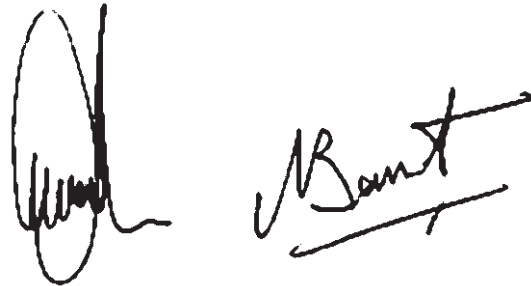
Mr. Xhemali MEHAZI,
Minister of Transport and Communications
of the former Yugoslav Republic of Macedonia,

Sir,

The European Community and its Member States take note of your letter of today's date and confirms that your letter and this reply shall together take the place of the signature of the Multilateral Agreement between the Republic of Albania, Bosnia and Herzegovina, the Republic of Bulgaria, the Republic of Croatia, the European Community and its Member States, the Republic of Iceland, the former Yugoslav Republic of Macedonia, the Kingdom of Norway, Serbia and Montenegro, Romania and the United Nations Interim Administration Mission in Kosovo on the Establishment of a European Common Aviation Area (ECAA). However, this cannot be construed as acceptance or recognition by the European Community and its Member States, in whatever form or content of a denomination other than the „former Yugoslav Republic of Macedonia”.

Please accept, Sir, the assurance of our highest consideration.

*On behalf of the European Community and
its Member States*

—

ZAŁĄCZNIK I

PRZEPISY DOTYCZĄCE LOTNICTWA CYWILNEGO

„Mające zastosowanie przepisy” następujących aktów prawnych Wspólnoty Europejskiej stosuje się zgodnie z umową podstawową i załącznikiem II dotyczącym dostosowania horyzontalnego, o ile nie wskazano inaczej w niniejszym załączniku lub w protokołach od I do IX do niniejszej umowy. W koniecznych przypadkach szczególne dostosowania dla każdego aktu określono poniżej:

A. DOSTĘP DO RYNKU I KWESTIE Z NIM ZWIĄZANE

Nr 2407/92

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–18 oraz załącznik, z wyjątkiem odniesienia w art. 13 ust. 3 do art. 226 (poprzednio 169) Traktatu WE

Nr 2408/92

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych

zmienione lub dostosowane:

- artykułem 29 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji,
- decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 7/94 z dnia 21 marca 1994 r. zmieniającą protokół 47 oraz niektóre załączniki do porozumienia EOG,
- artykułem 20 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, zwanego dalej aktem przystąpienia z 2003 r.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–15 oraz załączniki I, II i III.

Nr 2409/92

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2409/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–10.

Nr 95/93

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty

zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 894/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 maja 2002 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93,
- rozporządzeniem (WE) nr 1554/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93,
- rozporządzeniem (WE) nr 793/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–12 oraz 14a ust. 2.

W przypadku stosowania art. 12 ust. 2 termin „Komisja” zastępuje się terminem „wspólny komitet”.

Nr 96/67

Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–25 oraz załącznik.

W przypadku stosowania art. 10 termin „państwa członkowskie” zastępuje się terminem „państwa członkowskie WE”.

W przypadku stosowania art. 20 ust. 2 termin „Komisja” zastępuje się terminem „wspólny komitet”.

Nr 785/2004

Rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–8 i 10 ust. 2.

B. ZARZĄDZANIE RUCHEM LOTNICZYM

Nr 549/2004

Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–4, 6 i 9 do 14.

Nr 550/2004

Rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–19, załączniki I i II.

Nr 551/2004

Rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–11.

Nr 552/2004

Rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–12, załączniki I i V.

Nr 2096/2005

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–9, załączniki I i V.

Nr 2150/2005

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2150/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiające wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–9 oraz załącznik.

C. BEZPIECZEŃSTWO LOTNICZE

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2176/96 z dnia 13 listopada 1996 r. dostosowującym do postępu naukowego i technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1069/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dostosowującym do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2871/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r. dostosowującym do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Rady (EWG) 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego,
- rozporządzeniem (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–10, 12 i 13, z wyjątkiem art. 4 ust. 1 i art. 8 ust. 2 zdanie drugie i załączników I do III.

W przypadku stosowania art. 12 termin „państwa członkowskie” zastępuje się terminem „państwa członkowskie WE”.

Nr 94/56

Dyrektywa Rady 94/56/WE z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i incydentów w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–12.

W przypadku stosowania art. 9 i 12 termin „Komisja” zastępuje się terminem „wszystkie pozostałe Umawiające się Strony WEOL”.

Nr 1592/2002

Rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

zmienione:

- rozporządzeniem (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) 1592/2002,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 z 24 września 2003 r. dostosowującym art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–57, załączniki I i II.

Nr 2003/42

Dyrektywa 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–11, załączniki I i II.

Nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 381/2005 z dnia 7 marca 2005 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–4 oraz załącznik. Okresy przejściowe, o których mowa w tym rozporządzeniu, ustala wspólny komitet.

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–6, załączniki I–IV.

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 104/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–7 oraz załącznik.

Nr 488/2005

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 488/2005 z dnia 21 marca 2005 r. dotyczące honorariów i opłat pobieranych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego

Nr 2111/2005

Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–13 oraz załącznik.

D. OCHRONA LOTNICTWA

Nr 2320/2002

Rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 849/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2320/2002.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–12 oraz załącznik.

Nr 622/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2004 z dnia 15 stycznia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 622/2003,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 781/2005 z dnia 24 maja 2005 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 622/2003,

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 857/2005 z dnia 6 czerwca 2005 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 622/2003.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–5 oraz załącznik.

Nr 1217/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1217/2003 z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–11, załączniki I i II.

Nr 1486/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1486/2003 z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–16.

Nr 1138/2004

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1138/2004 z dnia 21 czerwca 2004 r. ustanawiające wspólną definicję części krytycznych stref zastrzeżonych w portach lotniczych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–8.

E. OCHRONA ŚRODOWISKA

Nr 89/629

Dyrektywa Rady 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–8.

Nr 92/14

Dyrektywa Rady 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 r. w sprawie limitów operacyjnych samolotów objętych częścią II rozdział 2 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988)

zmieniona:

- dyrektywą Rady 98/20/WE z dnia 30 marca 1998 r. zmieniającą dyrektywę 92/14/EWG,
- dyrektywą Komisji 1999/28/WE z dnia 21 kwietnia 1999 r. zmieniającą załącznik do dyrektywy Rady 92/14/EWG,
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 991/2001 z dnia 21 maja 2001 r. zmieniającym załącznik do dyrektywy Rady 92/14/EWG.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–11 oraz załącznik.

Nr 2002/30

Dyrektywa 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty

W brzmieniu zmienionym lub dostosowanym aktem przystąpienia z 2003 r.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–15, załączniki I i II.

Nr 2002/49

Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–16, załączniki I do VI.

F. KWESTIE SOCJALNE

Nr 1989/391

Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–16 i 18–19.

Nr 2003/88

Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–19, 21–24 i 26–29.

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu latającego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–5.

G. OCHRONA KONSUMENTÓW

Nr 90/314

Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–10.

Nr 92/59

Dyrektywa Rady 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–19.

Nr 93/13

Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–10 oraz załącznik.

W przypadku stosowania art. 10 termin „Komisja” zastępuje się terminem „wszystkie pozostałe Umawiające się Strony WEOL”.

Nr 95/46

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–34.

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych

zmienione:

— rozporządzeniem (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 maja 2002 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–8.

Nr 261/2004

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–17.

H. POZOSTAŁE PRZEPISY

Nr 2299/1989

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/1989 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji

zmienione:

— rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3089/93 z dnia 29 października 1993 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2299/89,

— rozporządzeniem Rady (WE) nr 323/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2299/89.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–22 oraz załącznik.

Nr 91/670

Dyrektywa Rady nr 91/670/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–8 oraz załącznik.

Nr 3925/91

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3925/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. dotyczące zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni, osób odbywających lot wewnątrz Wspólnoty oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–5.

Nr 437/2003

Rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty zmienione

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1358/2003 z dnia 31 lipca 2003 r. wykonującym i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–11, załączniki I i II.

Nr 1358/2003

Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1358/2003 z dnia 31 lipca 2003 r. wykonującym rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II

Przepisy mające zastosowanie: art. 1–4, załączniki I–III.

Nr 2003/96

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej

Przepisy mające zastosowanie: art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK II

DOSTOSOWANIA HORYZONTALNE I NIEKTÓRE PRZEPISY PROCEDURALNE

Przepisy aktów określonych w załączniku I stosuje się zgodnie z umową oraz pkt 1–4 niniejszego załącznika, o ile nie wskazano inaczej w załączniku I. Szczegóły dotyczące dostosowania poszczególnych aktów określono w załączniku I.

Umowa ma zastosowanie zgodnie z przepisami proceduralnymi określonymi w pkt 5 i 6 niniejszego załącznika.

1. CZĘŚCI WPROWADZAJĄCE AKTÓW

Preambuły przywołanych aktów nie są dostosowywane do celów niniejszej umowy. Są one brane pod uwagę w zakresie koniecznym dla prawidłowej wykładni i stosowania w ramach niniejszej umowy przepisów takich aktów.

2. SZCZEGÓLNA TERMINOLOGIA AKTÓW

Następujące terminy zastosowane w aktach wymienionych w załączniku I zastępuje się terminami podanymi poniżej:

- a) termin „Wspólnota” zastępuje się terminem „Wspólny Europejski Obszar Lotniczy”;
- b) terminy „prawo wspólnotowe”, „prawodawstwo wspólnotowe”, „instrumenty wspólnotowe” oraz „traktat WE” zastępuje się terminem „umowa WEOL”;
- c) termin „port lotniczy Wspólnoty” zastępuje się wyrażeniem „porty lotnicze położone w Wspólnym Europejskim Obszarze Lotniczym”;
- d) termin „Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich” lub „Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” zastępuje się terminem „dzienniki urzędowe Umawiających się Stron”;
- e) termin „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” zastępuje się terminem „przewoźnik lotniczy WEOL”.

3. ODNIESIENIA DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Bez uszczerbku dla pkt 4 niniejszego załącznika, w każdym przypadku gdy akty wymienione w załączniku I zawierają odniesienia do „państwa członkowskiego” lub „państw członkowskich”, odniesienia te należy rozumieć jako obejmujące oprócz państw członkowskich WE także partnerów WEOL.

4. PRZEPISY DOTYCZĄCE KOMITETÓW WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ I KONSULTACJI ZE STOWARZYSZONYMI STRONAMI

Komisja Europejska konsultuje się z ekspertami stowarzyszonych stron oraz daje im możliwość przedstawienia własnego stanowiska we wszystkich sytuacjach, w których akty wymienione w załączniku I przewidują konsultacje Komisji Europejskiej z komitetami Wspólnoty Europejskiej, a także możliwość przedstawienia przez te ostatnie własnego stanowiska lub opinii.

Wszelkie konsultacje obejmują jedno posiedzenie, któremu przewodniczy Komisja Europejska, odbywające się w ramach wspólnego komitetu na zaproszenie Komisji Europejskiej przed konsultacjami prowadzonymi z odpowiednim komitetem Wspólnoty Europejskiej. Co najmniej dwa tygodnie przed posiedzeniem, o ile szczególne okoliczności nie wymagają krótszego terminu, Komisja Europejska przekazuje każdej stowarzyszonej stronie wszelkie konieczne informacje.

Stowarzyszone strony są proszone o przedstawienie swojego stanowiska Komisji Europejskiej. Komisja Europejska odpowiednio uwzględni stanowisko stowarzyszonych stron.

Powyższe postanowienia nie dotyczą stosowania zasad konkurencji określonych niniejszą umową, które podlegają właściwym procedurom konsultacji określonym w załączniku III.

5. WSPÓŁPRACA I WYMIANA INFORMACJI

W celu ułatwienia swoich wykonywania uprawnień przez właściwe organy Umawiających się Stron, na wniosek właściwe organy dokonują wzajemnej wymiany wszelkich informacji niezbędnych dla właściwego funkcjonowania niniejszej umowy.

6. ODNIESIENIA DO JĘZYKÓW

W procedurach stosowanych w ramach umowy i bez uszczerbku dla załącznika IV, Umawiające się Strony mają prawo używać dowolnego urzędowego języka instytucji Unii Europejskiej lub pozostałych Umawiających się Stron. Umawiające się Strony są jednak świadome, że język angielski ułatwia przeprowadzanie takich procedur. Jeśli oficjalny dokument sporządzono w języku, który nie jest językiem urzędowym instytucji Unii Europejskiej, równocześnie należy przedłożyć tłumaczenie tego dokumentu na język urzędowy instytucji Unii Europejskiej, z uwzględnieniem postanowień poprzedniego zdania. Umawiająca się Strona zamierzająca w procedurze ustnej używać języka niebędącego językiem urzędowym instytucji Unii Europejskiej zapewni tłumaczenie symultaniczne na język angielski.

ZAŁĄCZNIK III

PRZEPISY DOTYCZĄCE KONKURENCJI I POMOCY PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 14 UMOWY PODSTAWOWEJ

Artykuł 1

Monopole państwowe

Stowarzyszona strona stopniowo dostosowuje wszelkie monopole państwowe o charakterze handlowym tak, aby do końca drugiego okresu, o którym mowa w protokole do niniejszej umowy, określającym działania przejściowe odnoszące się do danej stowarzyszonej strony, wyeliminować wszelkie formy dyskryminacji pomiędzy obywatelami Umawiających się Stron w zakresie warunków, na jakich towary są nabywane i wprowadzane do obrotu. Wspólny komitet jest informowany o działaniach podjętych dla realizacji tego celu.

Artykuł 2

Zbliżenie ustawodawstwa w zakresie konkurencji i pomocy państwa

1. Umawiające się Strony uznają znaczenie zbliżenia istniejącego ustawodawstwa stowarzyszonych stron w zakresie konkurencji i pomocy państwa do obowiązującego w tym zakresie prawodawstwa Wspólnoty Europejskiej. Stowarzyszone strony podejmują starania celem stopniowego doprowadzenia swoich obecnych i przyszłych przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa do zgodności z dorobkiem Wspólnoty Europejskiej.
2. Proces zbliżania ustawodawstwa rozpoczyna się z chwilą wejścia w życie umowy, stopniowo rozszerza się na wszystkie elementy przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących konkurencji i pomocy państwa, o których mowa w niniejszym załączniku, i zostaje zamknięty do końca drugiego okresu, o którym mowa w protokole do niniejszej umowy, określającym działania tymczasowe odnoszące się do danej stowarzyszonej strony. Stowarzyszona strona określa także w porozumieniu z Komisją Europejską sposoby monitorowania procesu zbliżania ustawodawstwa oraz działania w zakresie egzekwowania prawa, które mają zostać podjęte.

Artykuł 3

Zasady konkurencji i inne postanowienia gospodarcze

1. Wymienione poniżej praktyki są niezgodne z prawidłowym funkcjonowaniem niniejszej umowy w zakresie, w jakim mogą mieć wpływ na stosunki handlowe pomiędzy dwoma lub kilkoma Umawiającymi się Stronami:
 - (i) wszelkie porozumienia między przedsiębiorstwami, decyzje związków przedsiębiorstw i praktyki uzgodnione między przedsiębiorstwami, które mają na celu lub których skutkiem jest zapobieganie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji;
 - (ii) wykorzystywanie przez jedno lub więcej przedsiębiorstw dominującej pozycji na terytoriach Umawiających się Stron lub znacznej ich części;
 - (iii) jakakolwiek pomoc państwa zakłócająca konkurencję lub grożąca jej zakłóceniem przez wspieranie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych produktów.
2. Wszelkie praktyki sprzeczne z niniejszym artykułem ocenia się na podstawie kryteriów wynikających ze stosowania zasad konkurencji obowiązujących we Wspólnocie Europejskiej, w szczególności art. 81, 82, 86 i 87 traktatu WE oraz z wykładni przyjętej przez instytucje Wspólnoty Europejskiej.
3. Każda stowarzyszona strona zapewnia powierzenie niezależnemu w działaniu organowi publicznemu wszelkich uprawnień niezbędnych do pełnego stosowania ust. 1 pkt (i) oraz (ii), w odniesieniu do przedsiębiorstw prywatnych i państwowych oraz przedsiębiorstw, którym przyznano specjalne prawa.
4. Każda stowarzyszona strona wyznacza lub tworzy niezależny w działaniu organ, któremu nadaje uprawnienia niezbędne do pełnego stosowania ust. 1 pkt (iii). Organ ten posiada między innymi uprawnienia do zatwierdzania programów pomocy państwa oraz dotacji indywidualnych zgodnie z ust. 2, jak również uprawnienia do żądania zwrotu pomocy państwa w przypadku jej bezprawnego udzielenia.
5. Każda Umawiająca się Strona zapewnia przejrzystość w dziedzinie pomocy państwa, między innymi poprzez przekazywanie pozostałym Umawiającym się Stronom okresowych sprawozdań rocznych lub ich odpowiedników, sporządzonych zgodnie z metodą i formą właściwą dla badań dotyczących pomocy państwa przeprowadzanych przez Wspólnotę Europejską. Na wniosek Umawiającej się Strony druga strona dostarcza informacje dotyczące poszczególnych przypadków pomocy państwa.
6. Każda stowarzyszona strona tworzy wyczerpujący spis wszystkich programów pomocowych ustanowionych przed utworzeniem organu, o którym mowa w ust. 4, i dostosowuje te programy do kryteriów wymienionych w ust. 2.

7. a) W celu wykonania postanowień ust. 1 pkt (iii) Umawiające się Strony zgadzają się, aby w okresach, o których mowa w protokole do niniejszej umowy, określającym działania przejściowe odnoszące się do poszczególnych stowarzyszonych stron, wszelka pomoc państwa przyznana przez każdą stowarzyszoną stronę poddana została ocenie uwzględniającej fakt, że region stowarzyszonej strony traktowany jest tak samo jak region Wspólnoty Europejskiej określony w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
 - b) Do końca pierwszego okresu, o którym mowa w protokole do niniejszej umowy, określającym działania przejściowe odnoszące się do stowarzyszonej strony, strona ta przedstawia Komisji Europejskiej dane o swoim PKB na mieszkańca, ujednolicone na poziomie NUTS II. Następnie organ, o którym mowa u ust. 4, oraz Komisja Europejska dokonują wspólnej oceny warunków kwalifikujących regiony danej stowarzyszonej strony, jak również maksymalną intensywność pomocy dla nich w celu sporządzenia regionalnej mapy pomocy na podstawie stosownych wytycznych Wspólnoty Europejskiej.
8. W przypadku gdy jedna z Umawiających się Stron uzna, że określona praktyka jest niezgodna z postanowieniami ust. 1, może ona podjąć stosowne działania po przeprowadzeniu konsultacji w ramach wspólnego komitetu lub po upływie trzydziestu dni roboczych od wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie takich konsultacji.
 9. Umawiające się Strony dokonują wymiany informacji, uwzględniając ograniczenia wynikające z wymogów zachowania tajemnicy zawodowej i handlowej.
-

ZAŁĄCZNIK IV

SPRAWY WNOSZONE DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

1. Ogólne zasady dotyczące art. 16 umowy

1. W odpowiednim zakresie stosuje się procedury ustalone przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, zwany dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”, dla pytań w trybie prejudycjalnym w ramach Wspólnoty Europejskiej. Po uzyskaniu orzeczenia wydanego w trybie prejudycjalnym sąd lub trybunał Umawiającej się Strony stosuje wykładnię określoną w orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości.
2. W ramach niniejszej umowy Umawiające się Strony mają takie same prawa dotyczące zgłaszania uwag do Trybunału Sprawiedliwości jak państwa członkowskie WE.

2. Zakres i zasady procedury określonej w art. 16 ust. 2 umowy

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 16 ust. 2 zdanie drugie Umawiająca się Strona przyjmuje decyzję dotyczącą zakresu i procedury wnoszenia spraw do Trybunału Sprawiedliwości, w decyzji tej stwierdza się, że:
 - a) każdy sąd lub trybunał Umawiającej się Strony, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa krajowego, może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym kwestii podniesionej w sprawie przed nim zawisłej a dotyczącej ważności lub wykładni aktu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, jeżeli ten sąd lub trybunał uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania przezeń wyroku; albo
 - b) sąd lub trybunał Umawiającej się Strony może zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o rozpatrzenie w trybie prejudycjalnym kwestii podniesionej w sprawie przed nim zawisłej a dotyczącej ważności lub wykładni aktu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, jeżeli sąd ten lub trybunał uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania orzeczenia.
2. Szczegóły dotyczące stosowania art. 16 ust. 2 opierają się na zasadach określonych w przepisach prawnych dotyczących funkcjonowania Trybunału Sprawiedliwości, w tym odpowiednich postanowień traktatu WE, statutu i regulaminu wewnętrznego Trybunału Sprawiedliwości, jak również jego orzecznictwa. Umawiająca się Strona, podejmując decyzję w sprawie szczegółów dotyczących stosowania niniejszego postanowienia, uwzględni także praktyczne wytyczne wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w informacji dotyczącej wniosków sądów krajowych o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

3. Sprawy wnoszone zgodnie z art. 20 ust. 3 niniejszej umowy

Trybunał Sprawiedliwości traktuje spory wniesione do niego zgodnie z art. 20 ust. 3 umowy tak samo, jak spory wniesione zgodnie z art. 239 traktatu WE.

4. Sprawy wnoszone do Trybunału Sprawiedliwości oraz obowiązujące języki

Umawiające się Strony mają prawo do używania w postępowaniach przed Trybunałem Sprawiedliwości wszczynanych na podstawie umowy każdego z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej lub pozostałych Umawiających się Stron. Jeśli w oficjalnym dokumencie użyto języka, który nie jest językiem urzędowym instytucji Unii Europejskiej, równocześnie należy przedłożyć jego tłumaczenie na francuski. Umawiająca się Strona, która zamierza w procedurze ustnej korzystać z języka niebędącego językiem urzędowym instytucji Unii Europejskiej, zapewnia tłumaczenie symultaniczne na język francuski.

ZAŁĄCZNIK V

PROTOKÓŁ I

Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi WE, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony

Artykuł 1

Okresy przejściowe

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Republikę Albanii, dalej zwaną „Albanią”, wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Albanię wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

Artykuł 2

Warunki dotyczące okresów przejściowych

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Albania:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), rozporządzenia (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego, rozpoczyna reorganizację swojej przestrzeni powietrznej tworząc blok lub bloki funkcjonalne oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (v) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Albania stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 3

Uzgodnienia przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Albanię zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Albanii a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) Albania lub jej obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Albanię ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Albanie zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Albanii i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Albanie zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Albanii.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Albanii i Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Albania lub jej obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Albania uczestniczy jako obserwator w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Albanii i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Albanie przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Albanii poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
 2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Albanie przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.
-

PROTOKÓŁ II**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony***Artykuł 1***Okresy przejściowe**

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Bośnię i Hercegowinę wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Bośnię i Hercegowinę wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

*Artykuł 2***Warunki dotyczące okresów przejściowych**

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Bośnia i Hercegowina:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), dyrektywy 96/67/WE (obsługa naziemna), rozporządzenie (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (v) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III do niniejszej umowy, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Bośnia i Hercegowina:
 - (i) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego, rozpoczyna reorganizację swojej przestrzeni powietrznej, tworząc blok lub bloki funkcjonalne, oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (ii) stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami określonymi w załączniku I.

*Artykuł 3***Uzgodnienia przejściowe**

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Bośnię i Hercegowinę zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Bośni i Hercegowinie a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) Bośnia i Hercegowina lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Bośnię i Hercegowinę ani nie sprawują efektywnej kontroli nad tymi przewoźnikami;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Bośnię i Hercegowinę zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Bośni i Hercegowinie i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Bośnię i Hercegowinę zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Bośni i Hercegowinie.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Bośni i Hercegowiny oraz Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Bośnia i Hercegowina lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Bośnia i Hercegowina uczestniczy jako obserwator w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Bośni i Hercegowiny i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Bośnię i Hercegowinę przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Bośni i Hercegowinie poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Bośnię i Hercegowinę przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ III**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony**

Artykuł 1

Okres przejściowy

1. Okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Republikę Bułgarii, dalej zwaną „Bułgarią”, wszystkich warunków określonych w art. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską, i nie później niż do przystąpienia Bułgarii do Unii Europejskiej.
2. Odniesienia do „drugiego okresu przejściowego” w niniejszej umowie lub załącznikach do umowy oznaczają w przypadku Bułgarii okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 2

Warunki dotyczące okresów przejściowych

Do końca okresu przejściowego Bułgaria rozpocznie stosowanie niniejszej umowy wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I, zgodnie z art. 3 umowy podstawowej.

Artykuł 3

Przepisy przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej, w okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Bułgarię zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Bułgarii a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Bułgarii i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Bułgarię zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Bułgarii.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Bułgarii i Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Bułgaria lub jej obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od początku okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Pod koniec okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Bułgarii i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Do końca okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Bułgarię przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

Do końca okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Bułgarię przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ IV**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Republiką Chorwacji, z drugiej strony**

Artykuł 1

Okresy przejściowe

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Republikę Chorwacji, dalej zwaną „Chorwacją”, wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Chorwację wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

Artykuł 2

Warunki dotyczące okresów przejściowych

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Chorwacja:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), dyrektywy 96/67/WE (obsługa naziemna), rozporządzenia (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego, rozpoczyna reorganizację swojej przestrzeni powietrznej, tworząc blok lub bloki funkcjonalne, oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (v) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III do niniejszej umowy, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Chorwacja stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 3

Uzgodnienia przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w trakcie pierwszego i drugiego okresu przejściowego przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Chorwację zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Chorwacji a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - b) w drugim okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Chorwację zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Chorwacji i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Chorwację zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Chorwacji;

- c) do końca drugiego okresu przejściowego Chorwacja lub jej obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Chorwację ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Chorwacji oraz Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Chorwacja lub jej obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Chorwacja uczestniczy jako obserwator w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Chorwacji i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Chorwację przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Chorwacji poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Chorwację przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.
-

PROTOKÓŁ V**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony**

Artykuł 1

Okresy przejściowe

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

Artykuł 2

Warunki dotyczące okresów przejściowych

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), rozporządzenia 96/67/WE (obsługa naziemna), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego, rozpoczyna reorganizację swojej przestrzeni powietrznej tworząc blok lub bloki funkcjonalne oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (v) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III do niniejszej umowy, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Była Jugosłowiańska Republika Macedonii stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 3

Uzgodnienia przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) Była Jugosłowiańska Republika Macedonii lub jej obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii ani nie sprawują efektywnej kontroli nad tymi przewoźnikami;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których była Jugosłowiańska Republika Macedonii lub jej obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Stosowanie niektórych przepisów przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii

Nie naruszając art. 2 niniejszego protokołu, po wejściu w życie niniejszej umowy Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:

- (i) stosuje w praktyce Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
- (ii) egzekwuje stosowanie w praktyce rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przez przewoźników lotniczych koncesjonowanych przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii;
- (iii) rozwiązuje lub dostosowuje do prawa wspólnotowego umowę pomiędzy rządem Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii a liniami lotniczymi Macedonian Airlines (MAT).

Artykuł 5

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Była Jugosłowiańska Republika Macedonii uczestniczy jako obserwator w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 6

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ VI**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony***Artykuł 1***Okresy przejściowe**

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Republikę Serbii wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Republikę Serbii wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

*Artykuł 2***Warunki dotyczące okresów przejściowych**

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Republika Serbii:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), dyrektywy 96/67/WE (obsługa naziemna), rozporządzenia (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym dla Republiki Serbii, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego dla Republiki Serbii, rozpoczyna reorganizację przestrzeni powietrznej Republiki Serbii, tworząc blok lub bloki funkcjonalne, oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (v) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III do niniejszej umowy, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Republika Serbii stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

*Artykuł 3***Uzgodnienia przejściowe**

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Serbii zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Republice Serbii a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) Republika Serbii lub jej obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Republikę Serbii ani nie sprawują efektywnej kontroli nad tymi przewoźnikami;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Serbii zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Republice Serbii i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Serbii zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Republice Serbii.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Republiki Serbii oraz Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Republika Serbii lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Republika Serbii uczestniczy jako obserwator w prace Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Republiki Serbii i warunki ich uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Republikę Serbii przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Republice Serbii poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Republikę Serbii przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ VII**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony***Artykuł 1***Okresy przejściowe**

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Republikę Czarnogóry wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez Republikę Czarnogóry wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.

*Artykuł 2***Warunki dotyczące okresów przejściowych**

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego Republika Czarnogóry:
 - (i) zostaje pełnoprawnym członkiem Wspólnych Władz Lotniczych i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), dyrektywy 96/67/WE (obsługa naziemna), rozporządzenia (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym dla Republiki Czarnogóry, powołuje krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego dla Republiki Czarnogóry, rozpoczyna reorganizację przestrzeni powietrznej Republiki Czarnogóry, tworząc blok lub bloki funkcjonalne, oraz stosuje elastyczne wykorzystanie przestrzeni powietrznej;
 - (v) ratyfikuje Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III do niniejszej umowy, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego Republika Czarnogóry stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

*Artykuł 3***Uzgodnienia przejściowe**

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Czarnogóry zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Republice Czarnogóry a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) Republika Czarnogóry lub jej obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez Republikę Czarnogóry ani nie sprawują efektywnej kontroli nad tymi przewoźnikami;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Czarnogóry zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Republice Czarnogóry i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Republikę Czarnogóry zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Republice Czarnogóry.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Republiki Czarnogóry oraz Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Republika Czarnogóry lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego Republika Czarnogóry uczestniczy jako obserwator w pracy Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Republiki Czarnogóry i warunki ich uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Republikę Czarnogóry przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi w Republice Czarnogóry poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Republikę Czarnogóry przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ VIII**Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony**

Artykuł 1

Okres przejściowy

1. Okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez Rumunię wszystkich warunków określonych w art. 2 niniejszego protokołu, co zostanie zweryfikowane w ramach oceny przeprowadzonej przez Wspólnotę Europejską.
2. Odniesienia do „drugiego okresu przejściowego” w niniejszej umowie lub załącznikach do umowy oznaczają w przypadku Rumunii okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 2

Warunki dotyczące okresów przejściowych

Do końca okresu przejściowego Rumunia rozpocznie stosowanie niniejszej umowy wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 3

Przepisy przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej, w okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Rumunię zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Rumunii a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Rumunii i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez Rumunię zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Rumunii.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania Rumunii i Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których Rumunia lub jej obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od początku okresu przejściowego.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Pod koniec okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status Rumunii i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Do końca okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Rumunię przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 5

Ochrona lotnictwa

Do końca okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez Rumunię przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

PROTOKÓŁ IX

Uzgodnienia przejściowe obowiązujące pomiędzy Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi WE, z jednej strony, a Tymczasową Administracją Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie, z drugiej strony

Artykuł 1

Kompetencje UNMIK

Postanowienia niniejszego protokołu pozostają bez uszczerbku dla kompetencji Misji Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie, dalej zwanej „UNMIK”, wynikających z rezolucji Rady Bezpieczeństwa NZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

Artykuł 2

Okresy przejściowe

1. Pierwszy okres przejściowy trwa od wejścia w życie niniejszej umowy do momentu spełnienia przez UNMIK wszystkich warunków określonych w art. 3 ust. 1 niniejszego protokołu, zgodnie z oceną przeprowadzoną przez Wspólnotę Europejską.
2. Drugi okres przejściowy trwa od zakończenia pierwszego okresu przejściowego do momentu spełnienia przez UNMIK wszystkich warunków określonych w art. 3 ust. 2 niniejszego protokołu, zgodnie z oceną przeprowadzoną przez Wspólnotę Europejską.

Artykuł 3

Warunki dotyczące okresów przejściowych

1. Do końca pierwszego okresu przejściowego UNMIK:
 - (i) bez uszczerbku dla swojego specjalnego statusu wynikającego z prawa międzynarodowego, wdraża wspólne wymagania lotnicze (JAR), przyjęte przez Wspólne Władze Lotnicze, oraz podejmuje starania w celu wdrożenia wszystkich aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, określonych w załączniku I;
 - (ii) rozpoczyna stosowanie dokumentu ECAC nr 30 i dąży do wdrożenia wszystkich przepisów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, zgodnie z załącznikiem I;
 - (iii) rozpoczyna stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 3925/91 (zniesienie kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni), rozporządzenia (EWG) nr 2409/92 (taryfy i stawki za usługi lotnicze), dyrektywy 94/56/WE (dochodzenie przyczyn wypadków), rozporządzenia (WE) nr 2027/97 (odpowiedzialność przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych), dyrektywy 2003/42/WE (zgłaszanie zdarzeń w lotnictwie cywilnym), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (odmowa przyjęcia na pokład samolotu), dyrektywy 2000/79/WE (organizacja czasu pracy w lotnictwie cywilnym) oraz dyrektywy 2003/88/WE (organizacja czasu pracy), zgodnie z załącznikiem I;
 - (iv) dokonuje rozdziału między dostawcą usług ruchu lotniczego a krajowym organem kontrolnym, powołuje lub wyznacza krajowy organ nadzorujący usługi ruchu lotniczego;
 - (v) stosuje w praktyce Konwencję o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencja montrealaska);
 - (vi) musi osiągnąć odpowiednie postępy we wdrażaniu przepisów dotyczących konkurencji i pomocy państwa zawartych w umowie, o której mowa w art. 14 ust. 1 umowy podstawowej lub w załączniku III, w zależności od tego, który z tych dokumentów ma zastosowanie.
2. Do końca drugiego okresu przejściowego UNMIK stosuje niniejszą umowę wraz ze wszystkimi aktami prawnymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 4

Uzgodnienia przejściowe

1. Nie naruszając art. 1 ust. 1 umowy podstawowej,
 - a) w pierwszym okresie przejściowym:
 - (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty oraz przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez UNMIK zezwala się na wykonywanie w nieograniczonym zakresie praw przewozowych pomiędzy jakimkolwiek punktem w Kosowie a jakimkolwiek punktem w państwie członkowskim WE;
 - (ii) UNMIK lub mieszkańcy Kosowa nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników lotniczych Wspólnoty ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli, a państwa członkowskie WE lub ich obywatele nie posiadają większościowych udziałów w przedsiębiorstwach przewoźników posiadających koncesje wydane przez UNMIK ani nie sprawują nad nimi efektywnej kontroli;

- b) w drugim okresie przejściowym:
- (i) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty i przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez UNMIK zezwala się na korzystanie z praw przewozowych, zgodnie z ust. 1 lit. a) pkt (i);
 - (ii) przewoźnikom lotniczym Wspólnoty zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w Kosowie i punktami położonymi na terytorium pozostałych stowarzyszonych stron, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w państwie członkowskim WE;
 - (iii) przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane przez UNMIK zezwala się na korzystanie z nieograniczonych praw przewozowych pomiędzy punktami w różnych państwach członkowskich WE, a także na zmianę w każdym z punktów jednego statku powietrznego na inny statek powietrzny, pod warunkiem że lot jest częścią usługi obejmującej punkt położony w Kosowie.
2. Do celów niniejszego artykułu „przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego koncesję wydaną przez państwo członkowskie WE, Norwegię lub Islandię.
3. Artykułów 7 i 8 umowy podstawowej nie stosuje się do końca drugiego okresu przejściowego, bez uszczerbku dla zobowiązania UNMIK i Wspólnoty do wydania koncesji zgodnie z aktami prawnymi określonymi w załączniku I, odpowiednio do przewoźników lotniczych, w których państwa członkowskie WE lub ich obywatele posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę, oraz do przewoźników lotniczych, w których UNMIK lub mieszkańcy Kosowa posiadają większościowe udziały lub nad którymi sprawują efektywną kontrolę od końca pierwszego okresu przejściowego.

Artykuł 5

Konwencje i umowy międzynarodowe

W przypadkach gdy akty prawne przywołane w załączniku I stanowią o obowiązku przystąpienia do międzynarodowych konwencji lub umów, uwzględnia się specjalny status UNMIK wynikający z prawa międzynarodowego.

Artykuł 6

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Na początku pierwszego okresu przejściowego UNMIK uczestniczy jako obserwator w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
2. Pod koniec drugiego okresu przejściowego wspólny komitet, powołany na mocy art. 18 umowy podstawowej, określa dokładny status UNMIK i warunki jej uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.
3. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez UNMIK przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.

Artykuł 7

Ochrona lotnictwa

1. Na początku drugiego okresu przejściowego udostępnia się właściwemu organowi UNMIK poufną część prawodawstwa w zakresie ochrony lotnictwa, określonego w załączniku I.
 2. Do końca drugiego okresu przejściowego, w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ochrony lotnictwa, Wspólnota Europejska może zażądać, aby zezwolenie na obsługę połączeń do, z lub na terenie Wspólnoty Europejskiej wydanego koncesjonowanemu przez UNMIK przewoźnikowi lotniczemu poddano specjalnej ocenie bezpieczeństwa. Wspólnota Europejska przeprowadza tę ocenę sprawnie w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych opóźnień w realizacji praw przewozowych.
-

DECYZJA RADY
z dnia 15 września 2006 r.
w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady

(2006/683/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 207 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 121 ust. 3,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 15. i 16. czerwca 2006 r. podkreśliła, że umożliwienie obywatelom bezpośredniego wglądu w działalność Unii Europejskiej, zwłaszcza poprzez zapewnianie większej jawności i przejrzystości, pogłębi ich zaufanie do Unii Europejskiej. Zgodnie z ustaleniami Rady Europejskiej oraz przy pełnym uwzględnieniu potrzeby zapewnienia skuteczności prac Rady instytucja ta powinna funkcjonować w sposób bardziej jawny, szczególnie wówczas, gdy na jej forum odbywają się obrady dotyczące aktów prawnych przyjmowanych w ramach procedury współdecyzji. Należy również zastosować środki, które pozwolą na istotną poprawę technicznych sposobów transmitowania – we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej, zwłaszcza przy wykorzystaniu Internetu – obrad i debat Rady otwartych dla publiczności.

W grudniu 2006 r. Rada dokona przeglądu wdrażania wspomnianych wyżej środków służących zwiększaniu jawności, co umożliwi ocenę ich wpływu na skuteczność prac Rady.

- (2) Należy również usprawnić ustalanie harmonogramu działań Rady. W związku z tym powinien zostać wprowadzony nowy system oparty na 18-miesięcznym programie działań, który będzie przedkładany Radzie do zatwierdzenia przez trzy państwa sprawujące Prezydencję w danym okresie; system ten powinien zastąpić system obowiązujący do tej pory.
- (3) Ponadto należy zmienić i doprecyzować przepisy dotyczące procedury pisemnej, co przyczyni się do jej usprawnienia oraz przyspieszenia procesu przyjmowania przez Radę odpowiedzi na zapytania członków Parlamentu Europejskiego, decyzji w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, a także decyzji w sprawie przeprowadzenia konsultacji z innymi instytucjami i organami,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Regulamin Rady z dnia 22 marca 2004 r.⁽¹⁾ zostaje zastąpiony regulaminem wewnętrznym przedstawionym poniżej:

⁽¹⁾ Decyzja Rady (2004/338/WE, Euratom) z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia regulaminu Rady (Dz.U. L 106 z 15.4.2004, str. 22). Regulamin ostatnio zmieniony decyzją Rady 2006/34/WE, Euratom z dnia 23 stycznia 2006 r. (Dz.U. L 22 z 26.1.2006, str. 32).

„REGULAMIN WEWNĘTRZNY RADY**Artykuł 1****Zwoływanie posiedzeń i ich miejsce**

1. Posiedzenia Rady zwołuje jej przewodniczący, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego z członków Rady albo Komisji ⁽¹⁾.
2. Siedem miesięcy przed rozpoczęciem swojej kadencji oraz, w odpowiednich przypadkach, po zasięgnięciu opinii państw sprawujących Prezydencję w poprzedniej i następnej kadencji Prezydencja podaje do wiadomości przewidywane daty posiedzeń Rady, które odbędą się w celu zakończenia prac legislacyjnych lub podjęcia decyzji operacyjnych.
3. Siedzibą Rady jest Bruksela. W kwietniu, czerwcu i październiku posiedzenia Rady odbywają się w Luksemburgu ⁽²⁾.

W wyjątkowych okolicznościach i z należycie uzasadnionych powodów Rada lub Komitet Stałych Przedstawicieli (zwany dalej »Coreperem«), stanowiąc jednomyślnie, mogą zdecydować o innym miejscu posiedzenia Rady.

Artykuł 2**Składy Rady, rola Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych i ustalanie harmonogramu działań**

1. Rada może zbierać się w różnych składach, w zależności od przedmiotu obrad. Rada w składzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (zwana dalej »Radą ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych«) zebrana na posiedzeniu, o którym mowa w ust. 2 lit. a), ustala listę tych składów, zamieszczoną w załączniku I.
2. Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych odbywa odrębne posiedzenia z odrębnymi porządkami obrad i, o ile to możliwe, w różnych terminach, w związku z dwoma głównymi obszarami działalności, które dotyczą odpowiednio:
 - a) przygotowania posiedzeń Rady Europejskiej i działań następczych, w tym niezbędnej koordynacji wszelkich prac przygotowawczych, ogólnej koordynacji kierunków działania, zagadnień instytucjonalnych i administracyjnych, spraw horyzontalnych, które wywierają wpływ na różne kierunki działania Unii Europejskiej, oraz wszelkich spraw powierzonych Radzie przez Radę Europejską, z uwzględnieniem zasad działania unii gospodarczej i walutowej;
 - b) całości zewnętrznych działań Unii Europejskiej, mianowicie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, handlu zagranicznego, współpracy w zakresie rozwoju oraz pomocy humanitarnej.
3. W celu przygotowania posiedzeń Rady Europejskiej Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych na posiedzeniu, o którym mowa w ust. 2 lit. a):
 - a) co najmniej na cztery tygodnie przed posiedzeniem Rady Europejskiej na podstawie propozycji Prezydencji opracowuje wstępny porządek obrad;
 - b) odbywa ostateczne posiedzenie przygotowawcze w przeddzień posiedzenia Rady Europejskiej i zatwierdza porządek obrad.

Najpóźniej dwa tygodnie przed posiedzeniem Rady Europejskiej, Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych zebranej na posiedzeniu, o którym mowa w ust. 2 lit. a), zostaje przekazany wkład innych składów w obrady Rady Europejskiej.

Z wyjątkiem pilnych i nieprzewidywalnych sytuacji, związanych na przykład z bieżącymi wydarzeniami międzynarodowymi, żaden inny skład Rady lub komitetu przygotowawczego Rady nie może odbywać posiedzeń w okresie między ostatecznym posiedzeniem przygotowawczym, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), a posiedzeniem Rady Europejskiej.

Działania niezbędne do praktycznego zorganizowania obrad Rady Europejskiej są podejmowane przez Prezydencję w porozumieniu z Sekretariatem Generalnym, zgodnie z zasadami uzgodnionymi przez Radę Europejską.

⁽¹⁾ Ustęp ten ma takie samo brzmienie, co art. 204 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwanego dalej »Traktatem WE«).

⁽²⁾ Ustęp ten ma takie samo brzmienie, co lit. b) jedyne artykułu Protokołu w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów i służb Wspólnot Europejskich oraz Europolu, załączonego do Traktatów.

4. Co 18 miesięcy trzy państwa sprawujące Prezydencję przygotowują — w ścisłej współpracy z Komisją i po odpowiednich konsultacjach — projekt programu działań Rady na ten okres. Trzy państwa sprawujące Prezydencję wspólnie przedkładają projekt programu nie później niż na miesiąc przed tym okresem, co umożliwi zatwierdzenie tego programu przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych zebraną na posiedzeniu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) ⁽¹⁾.

5. Państwo sprawujące następną Prezydencję ustala orientacyjne wstępne porządki obrad posiedzeń Rady wyznaczonych na kolejne sześć miesięcy; porządki obrad określają przewidywane prace legislacyjne i decyzje operacyjne. Orientacyjne wstępne porządki obrad są ustalane — najpóźniej tydzień przed rozpoczęciem danej kadencji — na podstawie 18-miesięcznego programu działań Rady i po konsultacji z Komisją. W razie potrzeby oprócz zaplanowanych uprzednio posiedzeń Rady mogą być przewidziane posiedzenia dodatkowe.

Podobne orientacyjne wstępne porządki obrad posiedzeń Rady wyznaczonych na następne sześć miesięcy po okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zostają ustalone przez właściwą Prezydencję — najpóźniej na tydzień przed rozpoczęciem jej kadencji — po konsultacji z Komisją i z państwem sprawującym Prezydencję w następnej kadencji.

Jeśli w ciągu sześciomiesięcznego okresu którekolwiek z posiedzeń zaplanowanych na ten okres okaże się bezzasadne, Prezydencja nie zwołuje takiego posiedzenia.

Artykuł 3 ⁽²⁾

Porządek obrad

1. Uwzględniając 18-miesięczny program działań Rady, przewodniczący opracowuje wstępny porządek obrad poszczególnych posiedzeń. Ten porządek obrad jest przesyłany pozostałym członkom Rady i Komisji co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.

2. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, o których włączenie do porządku obrad wystąpili członek Rady lub Komisja; Sekretariat Generalny otrzymuje taki wniosek co najmniej 16 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. We wstępnym porządku obrad wskazuje się również, za pomocą gwiazdki, punkty podlegające głosowaniu na wniosek Prezydencji, członka Rady lub Komisji. Takiego wskazania dokonuje się niezwłocznie po spełnieniu wszelkich wymogów proceduralnych przewidzianych w Traktatach.

3. Punkty dotyczące przyjęcia aktu lub wspólnego stanowiska w sprawie wniosku prawodawczego lub propozycji przyjęcia środka na mocy postanowień tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej »Traktatem UE«) nie są umieszczane we wstępnym porządku obrad przed upływem sześciotygodniowego okresu przewidzianego w pkt 3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej.

Rada może jednomyślnie odstąpić od okresu sześciotygodniowego, w przypadku gdy wprowadzenie danego punktu stanowi wyjątek uzasadniony pilną potrzebą, zgodnie z pkt 3 tego protokołu.

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie a) przedstawione poniżej:

a) w odniesieniu do art. 2 ust. 4:

»18-miesięczny program działań będzie zawierał ogólny rozdział wprowadzający, umieszczający ten program w kontekście długofalowych działań strategicznych Unii Europejskiej. W sprawie tego rozdziału trzy państwa sprawujące Prezydencję zobowiązane do przygotowania projektu 18-miesięcznego programu działań przeprowadzą konsultacje z państwami sprawującymi Prezydencję w trzech kolejnych kadencjach; konsultacje te będą stanowić część „odpowiednich konsultacji”, o których mowa w pierwszym zdaniu ust. 4.

W projekcie 18-miesięcznego programu działań należy także uwzględnić, między innymi, istotne kwestie wynikające z zainicjowanych przez Komisję rozmów dotyczących priorytetów politycznych na dany rok.«.

⁽²⁾ Patrz: oświadczenia b) i c) przedstawione poniżej:

b) w odniesieniu do art. 3 ust. 1 i ust. 2:

»Przewodniczący dołoży wszelkich starań, aby zapewnić przekazywanie członkom Rady, co najmniej 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, wstępnego porządku obrad poszczególnych posiedzeń Rady poświęconych wykonaniu postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu WE oraz tytułu VI Traktatu UE, a także innych dokumentów odnoszących się do punktów porządku obrad.«.

c) w odniesieniu do art. 1 i 3:

»Bez uszczerbku dla art. 22 ust. 2 Traktatu UE, który stanowi, że w przypadkach wymagających szybkiej decyzji może zostać zwołane posiedzenie nadzwyczajne Rady w bardzo krótkim terminie, Rada jest świadoma potrzeby szybkiego i sprawnego zajęcia się sprawami związanymi ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa. Uzgodnienia przewidziane w art. 3 nie stanowią przeszkody w realizacji tej potrzeby.«.

4. We wstępnym porządku obrad mogą zostać umieszczone jedynie punkty, w odniesieniu do których do członków Rady i do Komisji zostały wysłane dokumenty najpóźniej w dniu, w którym wysyłany jest dany porządek obrad.

5. Sekretariat Generalny przekazuje członkom Rady i Komisji wnioski o włączenie punktów do porządku obrad i dokumenty, w odniesieniu do których powyższe terminy nie zostały zachowane.

Jeśli do końca tygodnia poprzedzającego tydzień przed posiedzeniem Rady Coreper nie ukończył analizy punktów dotyczących aktów prawnych w rozumieniu art. 7, Prezydencja, bez uszczerbku dla ust. 2, usuwa je ze wstępnego porządku obrad, o ile względy nagłej konieczności nie wymagają ich zachowania.

6. Wstępny porządek obrad podzielony jest na część A i część B. W części A zawarte są te punkty, których zatwierdzenie przez Radę jest możliwe bez dalszej dyskusji, ale nie uniemożliwia to członkom Rady ani Komisji wyrażania opinii w chwili zatwierdzania tych punktów ani włączania oświadczeń do protokołu.

7. Porządek obrad jest przyjmowany przez Radę na początku każdego posiedzenia. Włączenie do porządku obrad punktu innego niż punkty występujące we wstępnym porządku obrad wymaga jednomyślności Rady. Punkty włączone w taki sposób mogą zostać poddane głosowaniu, jeśli spełnione zostały wszelkie wymogi proceduralne przewidziane w Traktatach.

8. Jednak punkt A zostaje usunięty z porządku obrad, chyba że Rada zdecyduje inaczej, jeśli stanowisko w sprawie punktu A mogłoby prowadzić do dalszej debaty nad nim lub jeśli członek Rady albo Komisja tego zażądatają.

9. Do każdego wniosku o włączenie punktu »sprawy różne« dołączany jest dokument wyjaśniający.

Artykuł 4

Zastępstwo nieobecnego członka Rady

Z zastrzeżeniem przepisów art. 11 o delegacji praw do głosowania, członek Rady, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, może zapewnić sobie zastępstwo.

Artykuł 5

Posiedzenia

1. Posiedzenia Rady nie są jawne, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 8.

2. Komisja jest zapraszana do udziału w posiedzeniach Rady. To samo stosuje się do Europejskiego Banku Centralnego, w przypadku gdy korzysta on ze swojego prawa inicjatywy. Rada może jednak postanowić o prowadzeniu obrad bez uczestnictwa Komisji lub Europejskiego Banku Centralnego.

3. Członkom Rady i Komisji mogą towarzyszyć wspomagający ich urzędnicy. Nazwiska i funkcje tych urzędników podawane są wcześniej do wiadomości Sekretariatu Generalnego. Rada może ustalić maksymalną liczebność delegacji, w tym członków Rady, obecnych jednocześnie w sali posiedzeń Rady.

4. Wstęp na posiedzenia Rady możliwy jest po okazaniu przepustki wystawionej przez Sekretariat Generalny.

Artykuł 6

Tajemnica służbowa i przedkładanie dokumentów w postępowaniu sądowym

1. Bez uszczerbku dla art. 8 i 9 oraz przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, treść obrad Rady jest chroniona zobowiązaniem do zachowania tajemnicy służbowej, o ile Rada nie postanowi inaczej.

2. Rada lub Coreper mogą zezwolić, do celów postępowania sądowego, na przedłożenie kopii lub wyciągu z dokumentów Rady, które dotąd nie zostały upublicznione zgodnie z przepisami dotyczącymi publicznego dostępu do dokumentów.

Artykuł 7

Rada działająca w charakterze prawodawcy

Rada działa w charakterze prawodawcy w rozumieniu art. 207 ust. 3 akapit drugi Traktatu WE, gdy przyjmuje ona przepisy, które są prawnie wiążące w państwach członkowskich lub dla państw członkowskich w drodze rozporządzeń, dyrektyw, decyzji ramowych lub decyzji na podstawie stosownych postanowień Traktatów, z wyjątkiem dyskusji prowadzących do przyjęcia środków wewnętrznych, aktów administracyjnych lub budżetowych, aktów dotyczących stosunków międzyinstytucjonalnych lub międzynarodowych oraz aktów niemających charakteru wiążącego (takich jak konkluzje, zalecenia lub rezolucje).

W przypadku gdy wnioski lub inicjatywy prawodawcze zostają przedłożone Radzie, powstrzymuje się ona od przyjmowania aktów, które nie są przewidziane w Traktatach, takich jak rezolucje, konkluzje lub oświadczenia inne niż te, o których mowa w art. 9.

Artykuł 8

Obrady Rady otwarte dla publiczności i debaty jawne

1. Obrady Rady w sprawie aktów prawodawczych, które mają być przyjęte zgodnie z procedurą współdecyzji na mocy art. 251 Traktatu WE, są otwarte dla publiczności w następujących przypadkach:

- a) przedstawienie przez Komisję wniosków prawodawczych, jeśli prezentacja taka ma miejsce, i następujące po tym obrady Rady są otwarte dla publiczności;
- b) głosowanie nad takimi aktami prawodawczymi jest otwarte dla publiczności, a także końcowe obrady Rady prowadzące do tego głosowania oraz towarzyszące mu objaśnienia głosowań;
- c) wszystkie inne obrady Rady dotyczące aktów prawodawczych są otwarte dla publiczności, chyba że w indywidualnych przypadkach Rada lub Coreper postanowią inaczej w odniesieniu do danych obrad.

2. Pierwsze obrady Rady w sprawie ważnych nowych wniosków prawodawczych innych niż wnioski przyjmowane w ramach procedury współdecyzji są otwarte dla publiczności. Prezydencja określa, które spośród nowych wniosków prawodawczych są ważne, a Rada lub Coreper mogą w odpowiednich przypadkach postanowić inaczej. W indywidualnych przypadkach Prezydencja może zadecydować, że kolejne obrady Rady na temat danego aktu prawodawczego także są otwarte dla publiczności, o ile Rada lub Coreper nie postanowią inaczej.

3. Zgodnie z decyzją podjętą przez Radę lub Coreper, stanowiącą większość kwalifikowaną, Rada odbywa debaty publiczne dotyczące ważnych zagadnień mających wpływ na interesy Unii Europejskiej i jej obywateli.

Zagadnienia lub specjalne tematy poruszane podczas takich debat są proponowane przez Prezydencję, członka Rady lub Komisję z uwzględnieniem wagi danej kwestii i zainteresowania, jakim cieszy się ona wśród obywateli.

4. Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych zebrana na posiedzeniu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), przeprowadza publiczną debatę dotyczącą kierunków polityki określanych w 18-miesięcznym programie działań. Debaty dotyczące kierunków polityki przeprowadzane w innych składach Rady i określające ich priorytety są również otwarte dla publiczności. Dokonywana przez Komisję prezentacja jej pięcioletniego programu prac, rocznego programu pracy i rocznej strategii w zakresie kierunków polityki, jak również następujące po nich debaty, są jawne.

5. Z chwilą wysłania wstępnego porządku obrad, zgodnie z art. 3:

- a) punkty porządku obrad Rady, które są otwarte dla publiczności zgodnie z ust. 1 i 2, są oznaczone słowami »obrad otwarte dla publiczności«;
- b) punkty porządku obrad Rady, które są otwarte dla publiczności zgodnie z ust. 3 i 4, są oznaczone słowami »debaty jawne«.

Obrady Rady otwarte dla publiczności i debaty jawne zgodnie z niniejszym artykułem są publicznie transmitowane za pomocą środków audiowizualnych, w szczególności w sali odsłuchowej, oraz są przekazywane we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej drogą strumieniowej transmisji wideo. Nagrania z obrad są dostępne przez okres co najmniej miesiąca na stronie internetowej Rady. Wynik głosowania przedstawiany jest za pomocą środków wizualnych.

Sekretariat Generalny informuje z możliwie największym wyprzedzeniem o terminach i przybliżonym czasie takich transmisji audiowizualnych oraz podejmuje wszelkie praktyczne działania w celu zapewnienia właściwego wykonania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Podawanie do wiadomości publicznej wyników głosowań, objaśnień głosowania i protokołów

1. Poza przypadkami, kiedy obrady Rady są otwarte dla publiczności zgodnie z art. 8 ust. 1, w sytuacjach gdy Rada działa w charakterze prawodawcy w rozumieniu art. 7, do wiadomości publicznej podawane są wyniki głosowań i objaśnienia głosowania członków Rady, jak również oświadczenia złożone do protokołu Rady i punkty w tym protokole odnoszące się do przyjęcia aktów prawodawczych.

Tę samą zasadę stosuje się do:

- a) wyników głosowań i objaśnień głosowań, jak również do oświadczeń zawartych w protokole Rady i punktów tego protokołu, które odnoszą się do przyjęcia wspólnego stanowiska na mocy art. 251 lub 252 Traktatu WE;
- b) wyników głosowań i objaśnień głosowań przedstawianych przez członków Rady lub ich przedstawicieli w komitecie pojednawczym, ustanowionym na mocy art. 251 Traktatu WE, jak również do oświadczeń zawartych w protokole Rady i do punktów tego protokołu, które odnoszą się do posiedzenia komitetu pojednawczego;
- c) wyników głosowań i objaśnień głosowań, jak również do oświadczeń zawartych w protokole Rady i punktów tego protokołu, które odnoszą się do opracowania przez Radę konwencji na podstawie postanowień tytułu VI Traktatu UE.

2. Ponadto wyniki głosowań są podawane do wiadomości publicznej:

- a) gdy Rada stanowi na mocy postanowień tytułu V Traktatu UE, na mocy jednomyślnej decyzji Rady lub Coreperu przyjętej na wniosek jednego z ich członków;
- b) gdy Rada przyjmuje wspólne stanowisko w rozumieniu postanowień tytułu VI Traktatu UE, na podstawie jednomyślnej decyzji Rady lub Coreperu przyjętej na wniosek jednego z ich członków;
- c) w pozostałych przypadkach — na podstawie decyzji Rady lub Coreperu przyjętej na wniosek jednego z ich członków.

Jeżeli wynik głosowania w Radzie zostaje podany do wiadomości publicznej zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), b) i c), objaśnienie głosów oddanych podczas głosowania również zostaje podane do wiadomości publicznej na wniosek zainteresowanych członków Rady, z należytym uwzględnieniem przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego, pewności prawnej i interesów Rady.

Oświadczenia zawarte w protokole Rady i punkty tego protokołu odnoszące się do przyjęcia aktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), zostają podane do wiadomości publicznej na mocy decyzji Rady lub Coreperu podjętej na wniosek jednego z ich członków.

3. Z wyjątkiem sytuacji, w których obrady Rady są otwarte dla publiczności zgodnie z art. 8, wyniki głosowania nie są podawane do wiadomości publicznej w przypadku dyskusji prowadzących do głosowań wstępnych lub do przyjęcia aktów przygotowawczych.

Artykuł 10

Publiczny dostęp do dokumentów Rady

Przepisy szczególne dotyczące publicznego dostępu do dokumentów Rady są zawarte w załączniku II.

Artykuł 11

Organizacja głosowania i kworum

1. Rada głosuje z inicjatywy swojego przewodniczącego.

Ponadto przewodniczący jest zobowiązany rozpocząć procedurę głosowania z inicjatywy członka Rady lub z inicjatywy Komisji, pod warunkiem że postanowi tak większość członków Rady.

2. Członkowie Rady głosują według kolejności państw członkowskich ustalonej w art. 203 Traktatu WE i w art. 116 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej »Traktatem Euratom«), poczynając od przedstawiciela tego państwa członkowskiego, które, według tej kolejności, obejmie Prezydencję w następnej kadencji.

3. W przypadku głosowania każdy członek Rady może otrzymać pełnomocnictwo tylko od jednego z pozostałych członków⁽¹⁾.

4. Dla ważności głosowania w Radzie wymagana jest obecność większości członków Rady uprawnionych do głosowania na mocy Traktatów. W momencie głosowania przewodniczący z pomocą Sekretariatu Generalnego sprawdza istnienie kworum.

5. Jeśli decyzja ma zostać podjęta przez Radę większością kwalifikowaną, a także na wniosek członka Rady sprawdza się, czy państwa członkowskie stanowiące większość reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii Europejskiej, co oblicza się na podstawie danych dotyczących liczby ludności podanych w art. 1 załącznika III.

Artykuł 12

Zwykła procedura pisemna i procedura milczącej zgody

1. W pilnych sprawach akty Rady mogą być przyjmowane w głosowaniu pisemnym, jeżeli Rada lub Coreper jednomyślnie zdecydowały o zastosowaniu tej procedury. W wyjątkowych okolicznościach również przewodniczący może zaproponować zastosowanie tej procedury; w takim przypadku można przeprowadzić głosowanie pisemne, jeżeli wszyscy członkowie Rady wyrażą na to zgodę.

Na zastosowanie procedury pisemnej w sprawie podlegającej głosowaniu pisemnemu, którą wniosła przed Radę Komisja, wymagana jest zgoda Komisji.

Sekretariat Generalny przygotowuje comiesięczne zestawienie aktów przyjętych w drodze procedury pisemnej.

2. Z inicjatywy Prezydencji Rada może stanowić w drodze uproszczonej procedury pisemnej zwanej »procedurą milczącej zgody«:

- a) w celu przyjęcia tekstu odpowiedzi na zapytanie pisemne lub, w odpowiednich przypadkach, na zapytanie ustne skierowane do Rady przez członka Parlamentu Europejskiego, po tym jak Coreper przeanalizuje projekt odpowiedzi⁽²⁾;
- b) w celu mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i członków oraz zastępców członków Komitetu Regionów, po tym jak Coreper przeanalizuje projekt decyzji;
- c) w celu podjęcia decyzji o przeprowadzeniu konsultacji z innymi instytucjami lub organami, gdy konsultacja taka jest wymagana na mocy Traktatów;

⁽¹⁾ Ustęp ten ma to samo brzmienie, co art. 206 Traktatu WE.

⁽²⁾ Patrz: oświadczenie d) przedstawione poniżej:

d) w odniesieniu do art. 12 ust. 2 lit. a), b) i c):

»Zgodnie ze zwykłą praktyką Rady zazwyczaj wyznacza się stały termin trzech dni roboczych.«.

- d) w celu wprowadzania w życie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, przez sieć COREU (»procedura milczącej zgody COREU«⁽¹⁾).

W tym przypadku dany tekst uważa się za przyjęty po upływie okresu ustalonego — w zależności od pilności sprawy — przez Prezydencję, z wyjątkiem sytuacji, w której członek Rady wniósł sprzeciw.

3. Sekretariat Generalny stwierdza zakończenie procedury pisemnej.

Artykuł 13

Protokół

1. Na każdym posiedzeniu sporządzany jest protokół, który po przyjęciu zostaje podpisany przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (zwanego dalej »Sekretarzem Generalnym«) lub zastępcę Sekretarza Generalnego. Mogą oni upoważnić dyrektorów generalnych Sekretariatu Generalnego do podpisania protokołu.

Przyjmuje się ogólną zasadę, że w protokole zostają ujęte, w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:

- dokumenty przedłożone Radzie,
- podjęte decyzje lub konkluzje wypracowane przez Radę,
- oświadczenia Rady oraz oświadczenia, o których włączenie wniósł członek Rady lub Komisja.

2. Projekt protokołu przygotowany zostaje przez Sekretariat Generalny w terminie 15 dni i przedłożony Radzie lub Coreperowi do zatwierdzenia.

3. Przed zatwierdzeniem protokołu każdy członek Rady lub Komisja mogą wnioskować o podanie w nim bardziej szczegółowych informacji dotyczących któregoś z punktów porządku obrad. Wnioski te mogą być kierowane do Coreperu.

Artykuł 14

Obrady oraz decyzje podejmowane na podstawie dokumentów i projektów sporządzonych w językach określonych w obowiązujących przepisach dotyczących systemu językowego

1. Jeżeli Rada nie podejmie jedomyślnie odmiennej decyzji uzasadnionej pilną potrzebą, obraduje ona i podejmuje decyzje jedynie na podstawie dokumentów i projektów sporządzonych w językach określonych w obowiązujących przepisach dotyczących systemu językowego.

2. Każdy członek Rady może sprzeciwić się przeprowadzeniu dyskusji, jeśli teksty wszelkich zaproponowanych zmian nie są sporządzone w jednym z języków, o których mowa w ust. 1, który ta osoba może określić.

Artykuł 15

Podpisywanie aktów

Tekst aktów przyjętych przez Radę oraz przyjętych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę jest podpisywany przez urzędującego przewodniczącego w chwili przyjęcia tych aktów oraz przez Sekretarza Generalnego lub zastępcę Sekretarza Generalnego. Sekretarz Generalny i zastępca Sekretarza Generalnego mogą upoważnić dyrektorów generalnych Sekretariatu Generalnego do podpisywania aktów.

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie e) przedstawione poniżej:

e) w odniesieniu do art. 12 ust. 2 lit. d):

»Rada podkreśla, że sieć COREU musi być wykorzystywana zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 12 czerwca 1995 r. (dok. 7896/95) dotyczącymi metod pracy Rady.«.

Artykuł 16 ⁽¹⁾**Brak możliwości uczestnictwa w głosowaniu**

Zgodnie z załącznikiem IV do celów stosowania niniejszego regulaminu wewnętrznego zostaną należycie uwzględnione przypadki, w których — na mocy Traktatów — co najmniej jeden członek Rady nie może uczestniczyć w głosowaniu.

Artykuł 17

Publikacja aktów w Dzienniku Urzędowym

1. W *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (zwanym dalej »Dziennikiem Urzędowym«) publikowane są na wniosek Sekretarza Generalnego lub zastępcy Sekretarza Generalnego następujące dokumenty:

- a) akty, o których mowa w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE;
- b) akty, o których mowa w art. 163 akapit pierwszy Traktatu Euratom;
- c) wspólne stanowiska przyjęte przez Radę zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 251 i 252 Traktatu WE, wraz z ich uzasadnieniami;
- d) decyzje ramowe i decyzje, o których mowa w art. 34 ust. 2 Traktatu UE;
- e) konwencje sporządzone przez Radę zgodnie z art. 34 ust. 2 Traktatu UE.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie takich konwencji;

- f) konwencje podpisane między państwami członkowskimi na podstawie art. 293 Traktatu WE.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie takich konwencji;

- g) umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie takich umów;

- h) umowy międzynarodowe zawarte zgodnie z art. 24 Traktatu UE, z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Rady przyjętej na podstawie art. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽²⁾.

W Dzienniku Urzędowym zamieszcza się informację o wejściu w życie takich umów.

2. Jeżeli Rada lub Coreper nie postanowią inaczej, w *Dzienniku Urzędowym* są publikowane na wniosek Sekretarza Generalnego lub zastępcy Sekretarza Generalnego następujące dokumenty:

- a) inicjatywy przedstawione Radzie przez państwo członkowskie zgodnie z art. 67 ust. 1 Traktatu WE;
- b) inicjatywy przedstawione Radzie przez państwo członkowskie zgodnie z art. 34 ust. 2 Traktatu UE;
- c) wspólne stanowiska, o których mowa w art. 34 ust. 2 Traktatu UE;
- d) dyrektywy inne niż te, o których mowa w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE, decyzje inne niż te, o których mowa w art. 254 ust. 1 Traktatu WE, zalecenia i opinie.

3. Rada lub Coreper decydują jednomyślnie w indywidualnych przypadkach, czy wspólne strategie, wspólne działania i wspólne stanowiska określone w art. 12 Traktatu UE powinny zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* na wniosek Sekretarza Generalnego lub zastępcy Sekretarza Generalnego.

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie f) przedstawione poniżej:

f) w odniesieniu do art. 16 i załącznika IV:

»Rada zgadza się, aby przepisy art. 16 i załącznika IV były stosowane do aktów, za przyjęciem których niektórzy członkowie Rady nie są, na mocy Traktatów, uprawnieni do głosowania. Jednak stosowanie art. 7 Traktatu UE nie jest objęte tymi przepisami.

Przy pierwszym zastosowaniu art. 43 i 44 Traktatu UE Rada, w świetle doświadczenia nabytego w innych obszarach, rozważy wszelkie konieczne dostosowania art. 16 niniejszego regulaminu i załącznika IV do niniejszego regulaminu.«.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

4. Rada lub Coreper decydują w indywidualnych przypadkach z uwzględnieniem ewentualnej publikacji aktu podstawowego, czy następujące dokumenty powinny być opublikowane w Dzienniku Urzędowym na wniosek Sekretarza Generalnego lub zastępcy Sekretarza Generalnego:

- a) środki wykonawcze do wspólnych działań, o których mowa w art. 12 Traktatu UE;
- b) wspólne działania, wspólne stanowiska lub wszelkie inne decyzje przyjęte na podstawie wspólnej strategii, przewidziane w art. 23 ust. 2 Traktatu UE;
- c) wszelkie środki wykonawcze do decyzji, o których mowa w art. 34 ust. 2 Traktatu UE i wszelkie środki wykonawcze do konwencji ustalonych przez Radę zgodnie z art. 34 ust. 2 Traktatu UE;
- d) inne akty Rady, takie jak decyzje *sui generis* lub rezolucje.

5. Jeżeli umowa zawarta między Wspólnotami a jednym lub kilkoma państwami lub organizacjami międzynarodowymi ustanawia organ mający kompetencje decyzyjne, Rada postanawia w momencie zawarcia takiej umowy, czy decyzje podejmowane przez ten organ powinny być publikowane w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 18

Notyfikowanie aktów

1. Dyrektywy inne niż te, o których mowa w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE, oraz decyzje inne niż te, o których mowa w art. 254 ust. 1 Traktatu WE, są notyfikowane ich adresatom przez Sekretarza Generalnego, zastępcę Sekretarza Generalnego lub działającego w ich imieniu dyrektora generalnego.

2. Sekretarz Generalny, zastępca Sekretarza Generalnego lub działający w ich imieniu dyrektor generalny notyfikuje następujące akty ich adresatom, jeżeli nie są one publikowane w Dzienniku Urzędowym:

- a) zalecenia;
- b) wspólne strategie, wspólne działania i wspólne stanowiska, o których mowa w art. 12 Traktatu UE;
- c) wspólne stanowiska, o których mowa w art. 34 ust. 2 Traktatu UE;
- d) środki wykonawcze do aktów przyjętych na podstawie art. 12 i 34 Traktatu UE.

3. Sekretarz Generalny, zastępca Sekretarza Generalnego lub działający w ich imieniu dyrektor generalny wysyła rządów państw członkowskich i Komisji autentyczne teksty dyrektyw Rady, innych niż dyrektywy, o których mowa w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE, oraz decyzji i zaleceń Rady.

Artykuł 19 ⁽¹⁾

Coreper, komitety i grupy robocze

1. Coreper jest odpowiedzialny za przygotowywanie prac Rady i wykonanie zadań powierzonych mu przez Radę. W każdym przypadku ⁽²⁾ zapewnia on spójność polityk i działań Unii Europejskiej oraz czuwa nad przestrzeganiem poniższych zasad i przepisów:

- a) zasad legalności, pomocniczości, proporcjonalności i uzasadniania aktów;
- b) przepisów określających kompetencje instytucji i organów Unii;
- c) przepisów budżetowych;
- d) przepisów proceduralnych, przepisów dotyczących przejrzystości i jakości prac legislacyjnych.

⁽¹⁾ Niniejsze przepisy pozostają bez uszczerbku dla roli Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, ustanowionego w art. 114 Traktatu WE, oraz istniejących decyzji Rady w tej sprawie (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 109 oraz Dz.U. L 5 z 1.1.1999, str. 71).

⁽²⁾ Patrz: oświadczenie g) przedstawione poniżej:

g) w odniesieniu do art. 19 ust. 1:

«Coreper zapewnia spójność i przestrzeganie zasad określonych w ust. 1, w szczególności w dziedzinach, w których na innych forach podjęto istotne przygotowania.».

2. Wszystkie punkty porządku obrad posiedzeń Rady są z wyprzedzeniem analizowane przez Coreper, chyba że postanowi on inaczej. Coreper dokłada starań, aby na etapie swoich prac osiągnąć porozumienie, które zostanie przedłożone Radzie do przyjęcia. Zapewnia on odpowiednie przedstawienie spraw Radzie oraz, w odpowiednich przypadkach, przedstawia wytyczne, opcje lub propozycje rozwiązań. W nagłym przypadku Rada, stanowiąc jednomyślnie, może postanowić o rozstrzygnięciu sprawy bez uprzedniej analizy.

3. W celu przeprowadzenia pewnych wcześniej określonych prac przygotowawczych lub analiz Coreper może tworzyć komitety lub grupy robocze lub wyrazić zgodę na utworzenie takich organów.

Sekretariat Generalny uaktualnia i podaje do wiadomości publicznej wykaz organów przygotowawczych. Jedynie komitety i grupy robocze umieszczone w wykazie mogą odbywać posiedzenia jako organy przygotowawcze Rady.

4. W zależności od punktów porządku obrad pracom Coreperu przewodniczy Stały Przedstawiciel lub zastępca Stałego Przedstawiciela państwa członkowskiego sprawującego Prezydencję w Radzie. Z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Rady, delegat tego państwa członkowskiego przewodniczy także różnym komitetom przewidzianym w Traktatach. Dotyczy to także komitetów i grup roboczych określonych w ust. 3, z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Coreperu.

5. W celu przygotowania posiedzeń Rady w różnych składach, odbywających się co sześć miesięcy, w przypadku gdy mają one miejsce w pierwszej połowie tego sześciomiesięcznego okresu, posiedzeniom komitetów innych niż Coreper oraz posiedzeniom grup roboczych mającym miejsce w ciągu poprzednich sześciu miesięcy przewodniczy delegat państwa członkowskiego, które ma przewodniczyć tym posiedzeniom Rady.

6. Jeżeli dana sprawa będzie zasadniczo rozpatrywana w ciągu sześciomiesięcznego okresu, delegat państwa członkowskiego sprawującego Prezydencję podczas tego sześciomiesięcznego okresu może w poprzednim sześciomiesięcznym okresie przewodniczyć posiedzeniom komitetów innych niż Coreper oraz grup roboczych, gdy omawiają one daną sprawę. Praktyczne wykonanie przepisów niniejszego ustępu jest przedmiotem porozumienia między dwoma zainteresowanymi państwami sprawującymi Prezydencję.

W szczególnym przypadku analizy budżetu Wspólnot Europejskich na dany rok budżetowy posiedzeniom organów przygotowawczych Rady innych niż Coreper, zajmujących się przygotowaniem punktów porządku obrad Rady dotyczących analizy budżetu, przewodniczy delegat państwa członkowskiego, które będzie sprawować Prezydencję w Radzie w ciągu drugiego sześciomiesięcznego okresu roku poprzedzającego omawiany rok budżetowy. Ta sama zasada ma zastosowanie, jeśli drugie państwo sprawujące Prezydencję wyrazi na to zgodę, do przewodniczenia posiedzeniom Rady w czasie, gdy omawiane są wymienione punkty budżetowe. Zainteresowane państwa sprawujące Prezydencję będą konsultować się co do praktycznych uzgodnień.

7. Zgodnie z odpowiednimi przepisami, o których mowa poniżej, Coreper może przyjąć następujące decyzje proceduralne, pod warunkiem że odnoszące się do nich punkty zostały włączone do jego wstępnego porządku obrad co najmniej na trzy dni robocze przed posiedzeniem. Wszelkie odstępstwa od tego okresu wymagają jednomyślności w ramach Coreperu ⁽¹⁾:

- a) decyzja o odbyciu posiedzenia Rady w miejscu innym niż Bruksela lub Luksemburg (art. 1 ust. 3);
- b) upoważnienie do sporządzenia kopii lub wyciągu z dokumentu Rady do celów postępowania sądowego (art. 6 ust. 2);
- c) decyzja o przeprowadzeniu debaty publicznej w Radzie lub o zamknięciu dla publiczności danych obrad Rady (art. 8 ust. 1 lit. c), ust. 2 i 3);
- d) decyzja o podaniu do wiadomości publicznej wyników głosowania i oświadczeń wpisanych do protokołu Rady w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2;
- e) decyzja o zastosowaniu procedury pisemnej (art. 12 ust. 1);
- f) zatwierdzenie lub zmiana protokołu Rady (art. 13 ust. 2 i 3);

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie h) przedstawione poniżej:

h) w odniesieniu do art. 19 ust. 7:

»Jeśli członek Rady uważa, że projekt decyzji proceduralnej przedłożony Coreperowi do przyjęcia zgodnie z art. 19 ust. 7 rodzi wątpliwości co do swej istoty, projekt decyzji zostanie przedłożony Radzie.«.

- g) decyzja o opublikowaniu lub niepublikowaniu tekstu lub aktu w Dzienniku Urzędowym (art. 17 ust. 2, 3 i 4);
- h) decyzja o przeprowadzeniu konsultacji z instytucją lub organem, jeśli nie wymagają tego Traktaty;
- i) decyzja ustalająca lub przedłużająca termin konsultacji z instytucją lub organem;
- j) decyzja o wydłużeniu okresów ustanowionych w art. 251 ust. 7 Traktatu WE;
- k) zatwierdzenie brzmienia listu, który ma być skierowany do instytucji lub organu.

Artykuł 20

Prezydencja i sprawny przebieg dyskusji

1. Prezydencja jest odpowiedzialna za stosowanie niniejszego regulaminu wewnętrznego i za zapewnienie sprawnego przebiegu obrad. W szczególności Prezydencja czuwa nad przestrzeganiem przepisów określonych w załączniku V, dotyczących metod pracy rozszerzonego składu Rady.

W celu zapewnienia właściwego przebiegu dyskusji Prezydencja może również, z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Rady, zastosować wszelkie odpowiednie środki konieczne do jak najlepszego wykorzystania dostępnego czasu podczas posiedzeń, w szczególności:

- a) ograniczyć liczebność delegacji obecnych w sali posiedzeń w celu omówienia konkretnego punktu oraz podjąć decyzję co do otwarcia sali odsłuchowej;
- b) ustalić kolejność omawiania poszczególnych punktów oraz określić czas trwania dyskusji nad nimi;
- c) nadzorować czas wyznaczony na dyskusję nad poszczególnymi punktami, w szczególności przez ograniczenie czasu wystąpień uczestników oraz przez określenie kolejności tych wystąpień;
- d) zwrócić się do delegacji o przedstawienie na piśmie ich propozycji zmian do omawianego tekstu przed określoną datą i dołączenie, w razie potrzeby, krótkiego uzasadnienia;
- e) zwrócić się do delegacji reprezentujących identyczne lub podobne stanowiska dotyczące konkretnego punktu, tekstu lub jego części o wybranie spośród siebie jednej delegacji, która wyrazi ich wspólne stanowisko na posiedzeniu lub przedstawi je na piśmie przed posiedzeniem.

2. Bez uszczerbku dla art. 19 ust. 4–6 oraz dla swoich kompetencji i ogólnej odpowiedzialności politycznej, Prezydencja jest wspomagana przez przedstawiciela państwa członkowskiego, które będzie sprawować Prezydencję w następnej kadencji. Na wniosek Prezydencji i działając zgodnie z jej instrukcjami, przedstawiciel ten, w razie potrzeby, zastępuje ją oraz przejmuje, w razie konieczności, niektóre zadania, a także zapewnia ciągłość działań Rady.

Artykuł 21 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Sprawozdania komitetów i grup roboczych

Nie naruszając innych przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego, Prezydencja organizuje posiedzenia różnych komitetów i grup roboczych w taki sposób, aby ich sprawozdania były dostępne przed posiedzeniem Coreperu, na którym mają być one rozpatrywane.

⁽¹⁾ Niniejsze przepisy nie naruszają roli Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, ustanowionego w art. 114 Traktatu WE, oraz istniejących decyzji Rady w tej sprawie (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 109 oraz Dz.U. L 5 z 1.1.1999, str. 71).

⁽²⁾ Patrz: oświadczenie i) przedstawione poniżej:

i) w odniesieniu do art. 21:

»Sprawozdania grup roboczych i wszelkie inne dokumenty wykorzystywane jako podstawa dyskusji na forum Coreperu powinny być wysłane delegacjom w czasie umożliwiający ich rozpatrzenie.«.

O ile nie ma nagłej potrzeby, Prezydencja — co najmniej pięć dni roboczych przed posiedzeniem Coreperu — odkłada na kolejne posiedzenie Coreperu punkty dotyczące aktów prawnych w rozumieniu art. 7, nad którymi komitet lub grupa robocza nie ukończyły swoich dyskusji.

Artykuł 22

Jakość redakcyjna projektów ⁽¹⁾

W celu wspierania Rady w wykonywaniu zadania dotyczącego zapewnienia odpowiedniej jakości redakcyjnej projektów aktów prawodawczych, które są przez nią przyjmowane, Służba Prawna odpowiada za kontrolowanie jakości wniosków i projektów aktów na odpowiednim etapie ich przygotowywania, jak również za zwrócenie uwagi Rady i jej organów na propozycje odnoszące się do sporządzania projektów, na mocy porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących jakości prawodawstwa wspólnotowego ⁽²⁾.

W całym procesie prawodawczym, przedstawiając teksty w związku z obradami Rady, przedkładający je powinni zwracać szczególną uwagę na jakość redakcyjną sporządzanych projektów.

Artykuł 23

Sekretarz Generalny i Sekretariat Generalny

1. Rada jest wspomagana przez Sekretariat Generalny działający pod kierunkiem Sekretarza Generalnego, któremu pomagają zastępca Sekretarza Generalnego odpowiedzialny za zarządzanie Sekretariatem Generalnym. Sekretarz Generalny i zastępca Sekretarza Generalnego są mianowani przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną.

2. Rada decyduje o organizacji Sekretariatu Generalnego ⁽³⁾.

Na mocy swoich uprawnień Sekretarz Generalny i zastępca Sekretarza Generalnego stosują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania Sekretariatu Generalnego.

3. Sekretariat Generalny ściśle i stale uczestniczy w organizowaniu, koordynowaniu i zapewnianiu spójności prac Rady oraz wykonywaniu jej 18-miesięcznego programu działań. Pod kierunkiem i przewodnictwem Prezydencji pomaga jej w poszukiwaniu odpowiednich rozwiązań.

Zgodnie z postanowieniami Traktatu UE Sekretarz Generalny wspomaga Radę i Prezydencję w sprawach z zakresu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym w koordynacji pracy specjalnych przedstawicieli.

W odpowiednich przypadkach Sekretarz Generalny może zwrócić się do Prezydencji o zwołanie komitetu lub grupy roboczej, w szczególności w związku ze sprawami dotyczącymi wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, lub o umieszczenie punktów w porządku obrad komitetu lub grupy roboczej.

4. Sekretarz Generalny lub zastępca Sekretarza Generalnego przedkłada Radzie preliminarz wydatków Rady w czasie pozwalającym na dotrzymanie terminów przewidzianych w przepisach finansowych.

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie j) przedstawione poniżej:

j) w odniesieniu do art. 22:

«Służba Prawna Rady została również poinstruowana, aby udzielać wsparcia państwu członkowskiemu zgłaszającemu inicjatywę w rozumieniu art. 67 ust. 1 Traktatu WE lub art. 34 ust. 2 Traktatu UE, między innymi w celu kontroli jakości redakcyjnej projektów takich inicjatyw, jeśli o takie wsparcie wnosi dane państwo członkowskie.»

Patrz: oświadczenie k) przedstawione poniżej:

k) w odniesieniu do art. 22:

«Członkowie Rady przedstawią uwagi odnośnie do propozycji oficjalnego ujednoczenia tekstów prawodawczych w ciągu trzydziestu dni od przekazania tych propozycji przez Sekretariat Generalny. Członkowie Rady zapewnią, że propozycje przekształcenia tekstów prawodawczych, które zostały przejęte z wcześniejszego aktu bez dokonywania istotnych zmian, będą analizowane zgodnie z ustalonymi zasadami analizy propozycji ujednoczenia.»

⁽²⁾ Dz.U. C 73 z 17.3.1999, str. 1.

⁽³⁾ Ustępy 1 i 2 akapit pierwszy mają to samo brzmienie, co art. 207 ust. 2 Traktatu WE.

5. Sekretarz Generalny, wspomagany przez zastępcę Sekretarza Generalnego, ponosi pełną odpowiedzialność za zarządzanie środkami zapisanymi w budżecie w ramach sekcji II — Rada oraz podejmuje wszelkie działania niezbędne do zapewnienia właściwego zarządzania tymi środkami. Sekretarz Generalny wykorzystuje te środki zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu Wspólnot Europejskich.

Artykuł 24

Bezpieczeństwo

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa przyjmowane są przez Radę stanowiącą większość kwalifikowaną.

Artykuł 25

Obowiązki wynikające z pełnienia roli depozytariusza umów i konwencji

Jeżeli Sekretarz Generalny Rady jest desygnowany na depozytariusza umowy zawartej zgodnie z art. 24 Traktatu UE lub zawartej między Wspólnotą a jednym lub kilkoma państwami lub organizacjami międzynarodowymi, konwencji zawartej między państwami członkowskimi lub konwencji sporządzonej na podstawie art. 34 Traktatu UE, akty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia tych umów lub konwencji składa się do depozytu Rady.

W takich przypadkach Sekretarz Generalny wykonuje obowiązki depozytariusza i nadzoruje opublikowanie w Dzienniku Urzędowym dat wejścia w życie powyższych umów lub konwencji.

Artykuł 26

Reprezentacja przed Parlamentem Europejskim

Rada może być reprezentowana przed Parlamentem Europejskim lub jego komisjami przez Prezydencję lub, za zgodą Prezydencji, przez kolejną Prezydencję lub przez Sekretarza Generalnego. Radę mogą również reprezentować przed komisjami zastępca Sekretarza Generalnego lub wyżsi urzędnicy Sekretariatu Generalnego działający według instrukcji Prezydencji.

Rada może również przedstawiać swoje poglądy Parlamentowi Europejskiemu w drodze pisemnego oświadczenia.

Artykuł 27

Przepisy dotyczące formy aktów

Przepisy dotyczące formy aktów są przedstawione w załączniku VI.

Artykuł 28

Korespondencja kierowana do Rady

Korespondencja do Rady kierowana jest do przewodniczącego na poniższy adres Rady:

Rada Unii Europejskiej
Rue de la Loi/Wetstraat 175
B-1048 Bruksela.

ZAŁĄCZNIK I

LISTA SKŁADÓW RADY

1. Sprawy Ogólne i Stosunki Zewnętrzne ⁽¹⁾.
2. Sprawy Gospodarcze i Finansowe ⁽²⁾.
3. Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne ⁽³⁾.
4. Zatrudnienie, Polityka Społeczna, Zdrowie i Ochrona Konsumentów.
5. Konkurencyjność (Rynek Wewnętrzny, Przemysł i Badania) ⁽⁴⁾.
6. Transport, Telekomunikacja i Energia.
7. Rolnictwo i Rybołówstwo.
8. Środowisko Naturalne.
9. Edukacja, Młodzież i Kultura ⁽⁵⁾.

Każde państwo członkowskie ustala sposób, w jaki jest ono reprezentowane w Radzie, zgodnie z art. 203 Traktatu WE.

Kilku ministrów może uczestniczyć w charakterze członków tego samego składu Rady przy odpowiednim dostosowaniu porządku obrad i organizacji prac ⁽⁶⁾.

W przypadku Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych każdy rząd jest reprezentowany na różnych posiedzeniach tego składu przez ministra lub sekretarza stanu wybranego przez ten rząd.

⁽¹⁾ W tym europejska polityka bezpieczeństwa i obrony oraz współpraca na rzecz rozwoju.

⁽²⁾ W tym budżet.

⁽³⁾ W tym ochrona ludności.

⁽⁴⁾ W tym turystyka.

⁽⁵⁾ W tym zagadnienia audiowizualne.

⁽⁶⁾ Patrz: oświadczenie l) przedstawione poniżej:

l) do załącznika 1 akapit drugi:

»Prezydencja będzie układała porządek obrad Rady, grupując podobne punkty porządku obrad, tak by ułatwić uczestniczenie odpowiednim przedstawicielom krajowym, zwłaszcza gdy dany skład Rady ma się zajmować jasno określonym zestawem tematów.«.

ZAŁĄCZNIK II

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE PUBLICZNEGO DOSTĘPU DO DOKUMENTÓW

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Każda osoba fizyczna lub prawna ma swobodny dostęp do dokumentów Rady, z zastrzeżeniem zasad, warunków i ograniczeń ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 i przepisów szczegółowych zawartych w niniejszym załączniku.

Artykuł 2

Konsultacja w odniesieniu do dokumentów dotyczących stron trzecich

1. Do celów stosowania przepisów art. 4 ust. 5 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz o ile z analizy danego dokumentu w świetle art. 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie wynika jasno, że dokument ten nie ma być ujawniony, przeprowadza się konsultacje z zainteresowaną stroną trzecią, jeżeli:

- a) dokument jest dokumentem sensytywnym, w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;
- b) dokument pochodzi od państwa członkowskiego; i

został przedłożony Radzie przed dniem 3 grudnia 2001 r.; lub

dane państwo członkowskie wносиło o jego nieujawnianie bez uprzedniej zgody tego państwa.

2. We wszystkich pozostałych przypadkach gdy Rada otrzymuje wniosek o posiadany przez nią dokument dotyczący strony trzeciej, Sekretariat Generalny, w celu zastosowania przepisów art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, przeprowadza z daną stroną trzecią konsultacje, o ile z analizy danego dokumentu w świetle art. 4 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie wynika jasno, że dany dokument ma być ujawniony lub nie.

3. Konsultacje ze stroną trzecią przeprowadza się na piśmie (w tym za pomocą poczty elektronicznej), wyznaczając jej rozsądny termin na udzielenie przez nią odpowiedzi, z uwzględnieniem terminu określonego w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, osoba trzecia jest proszona u wyrażenie opinii na piśmie.

4. W przypadku gdy danego dokumentu nie dotyczą przepisy ust. 1 lit. a) lub b), a Sekretariat Generalny, w świetle negatywnej opinii osoby trzeciej, nie jest przekonany o zasadności zastosowania art. 4 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, sprawa przechodzi do kompetencji Rady.

Jeśli Rada przewiduje wydanie dokumentu, strona trzecia zostaje niezwłocznie powiadomiona na piśmie o zamiarze Rady co do wydania dokumentu po upływie co najmniej dziesięciu dni roboczych. Jednocześnie zwraca się uwagę strony trzeciej na art. 243 Traktatu WE.

Artykuł 3

Wniosek o konsultację otrzymany od innych instytucji lub od państw członkowskich

Wnioski o konsultacje z Radą złożone przez inną instytucję lub państwo członkowskie, związane z wnioskiem o udostępnienie dokumentu Rady, przesyła się pocztą elektroniczną na adres access@consilium.europa.eu lub faksem pod numer + 32 (0) 2281 63 61.

Sekretariat Generalny niezwłocznie wydaje swoją opinię w imieniu Rady, uwzględniając wszelkie terminy wymagane przy podejmowaniu decyzji przez odnośną instytucję lub zainteresowane państwo członkowskie, a najpóźniej w ciągu pięciu dni roboczych.

Artykuł 4

Dokumenty pochodzące od państw członkowskich

Wszystkie wnioski państwa członkowskiego kierowane na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 składają się na piśmie do Sekretariatu Generalnego.

Artykuł 5

Składanie wniosków przez państwa członkowskie

W przypadku złożenia przez państwo członkowskie wniosku do Rady, wniosek ten jest rozpatrywany zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i ze stosownymi przepisami niniejszego załącznika. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy dostępu informuje się wnioskodawcę, że ponowny wniosek musi być skierowany bezpośrednio do Rady.

Artykuł 6

Adres, na który należy składać wnioski

Wnioski o udostępnienie dokumentu kierowane są na piśmie do Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela, rue de la Loi/Wetstraat 175, B-1048 Bruksela, pocztą elektroniczną na adres: access@consilium.europa.eu lub faksem pod numer + 32 (0) 2281 63 61.

Artykuł 7

Rozpatrywanie wniosków wstępnych

Z zastrzeżeniem art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, wszelkie wnioski o udostępnienie dokumentu Rady rozpatrywane są przez Sekretariat Generalny.

Artykuł 8

Rozpatrywanie ponownych wniosków

Z zastrzeżeniem art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, o wszelkich ponownych wnioskach decyduje Rada.

Artykuł 9

Opłaty

Opłaty za sporządzenie i wysłanie kopii dokumentów Rady ustalane są przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 10

Rejestr publiczny dokumentów Rady

1. Sekretariat Generalny odpowiada za umożliwienie publicznego dostępu do rejestru dokumentów Rady.
2. Poza odwołaniami do dokumentów rejestr zawiera również informacje, które spośród dokumentów sporządzonych po dniu 1 lipca 2000 r. są już publicznie dostępne. Ich zawartość zostaje udostępniona za pośrednictwem Internetu, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾ oraz art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Artykuł 11

Bezpośredni dostęp publiczny do dokumentów

1. Niniejszy artykuł stosuje się do wszystkich dokumentów Rady, o ile nie są one niejawne oraz bez uszczerbku dla możliwości złożenia pisemnego wniosku zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
2. Do celów niniejszego artykułu:
 - »obieg« oznacza dystrybucję ostatecznej wersji dokumentu wśród członków Rady, ich przedstawicieli lub delegatów,
 - »dokument prawodawczy« oznacza wszelkie dokumenty dotyczące analizy i przyjmowania aktów prawodawczych w rozumieniu art. 7 regulaminu wewnętrznego.
3. Sekretariat Generalny udostępnia publicznie, gdy tylko znajdują się w obiegu, następujące dokumenty:
 - a) dokumenty niesporządzone przez Radę ani przez państwo członkowskie, które zostały już udostępnione publicznie przez ich autora lub za jego zgodą;
 - b) wstępny porządek obrad posiedzeń Rady w jej różnych składach;
 - c) wszelkie teksty przyjęte przez Radę i przeznaczone do opublikowania w Dzienniku Urzędowym.

(1) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

4. Sekretariat Generalny może również udostępnić publicznie, gdy tylko znajdują się w obiegu, następujące dokumenty, pod warunkiem, że jednoznacznie nie są objęte żadnym z wyjątków określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001:

- a) wstępny porządek obrad komitetów i grup roboczych;
- b) inne dokumenty, takie jak noty informacyjne, sprawozdania, sprawozdania z postępu prac i sprawozdania o zaawansowaniu dyskusji w Radzie lub w jednym z jej organów przygotowawczych, które nie odzwierciedlają indywidualnych stanowisk delegacji, z wyłączeniem opinii i wkładu Służby Prawnej.

5. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 3 i 4, Sekretariat Generalny udostępnia publicznie, gdy tylko znajdują się w obiegu, następujące dokumenty prawodawcze:

- a) noty przewodnie i kopie pism dotyczących aktów prawodawczych, skierowanych do Rady przez inne instytucje lub organy Unii Europejskiej lub, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, przez państwo członkowskie;
- b) dokumenty przedłożone Radzie, które w porządku obrad Rady umieszczone są w punkcie »obrady otwarte dla publiczności« lub »debata jawna« zgodnie z art. 8 regulaminu wewnętrznego;
- c) noty przedłożone do zatwierdzenia Coreperowi lub Radzie (noty do punktów I/A i A), jak również projekty aktów prawodawczych, których noty te dotyczą;
- d) decyzje przyjęte przez Radę podczas procedury, o której mowa w art. 251 Traktatu WE, i wspólne teksty zatwierdzone przez komitet pojednawczy.

6. Po przyjęciu jednej z decyzji określonych w ust. 5 lit. d) lub po ostatecznym przyjęciu danego aktu Sekretariat Generalny udostępnia publicznie wszelkie dokumenty prawodawcze odnoszące się do tego aktu, które zostały przygotowane przed jedną z takich decyzji i które nie są objęte żadnym z wyjątków określonych w art. 4 ust. 1, 2 i 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, takie jak noty informacyjne, sprawozdania, sprawozdania z postępu prac i sprawozdania o zaawansowaniu dyskusji w Radzie lub w jednym z jej organów przygotowawczych (»wyniki prac«), z wyłączeniem opinii i wkładu Służby Prawnej.

Na wniosek państwa członkowskiego dokumenty objęte pierwszym akapitem i odzwierciedlające indywidualne stanowisko delegacji danego państwa członkowskiego w Radzie nie podlegają publicznemu udostępnieniu na mocy niniejszych przepisów.

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓLNE ZASADY STOSOWANIA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH WAŻENIA GŁOSÓW W RADZIE

Artykuł 1

Do celów stosowania art. 205 ust. 4 Traktatu WE, art. 118 ust. 4 Traktatu Euratom, art. 23 ust. 2 akapit trzeci oraz art. 34 ust. 3 Traktatu UE liczba ludności każdego państwa członkowskiego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r. wynosi:

Państwo członkowskie	Stan ludności (× 1 000)
Niemcy	82 500,8
Francja	62 370,8
Zjednoczone Królestwo	60 063,2
Włochy	58 462,4
Hiszpania	43 038,0
Polska	38 173,8
Holandia	16 305,5
Grecja	11 073,0
Portugalia	10 529,3
Belgia	10 445,9
Republika Czeska	10 220,6
Węgry	10 097,5
Szwecja	9 011,4
Austria	8 206,5
Dania	5 411,4
Słowacja	5 384,8
Finlandia	5 236,6
Irlandia	4 109,2
Litwa	3 425,3
Łotwa	2 306,4
Słowenia	1 997,6
Estonia	1 347,0
Cypr	749,2
Luksemburg	455,0
Malta	402,7
Ogółem	461 324,0
Próg (62 %)	286 020,9

Artykuł 2

1. Przed dniem 1 września każdego roku państwa członkowskie przekazują do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich dane dotyczące liczby ludności danego państwa na dzień 1 stycznia danego roku.
 2. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia każdego roku Rada dostosowuje, zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich w dniu 30 września poprzedniego roku, dane liczbowe określone w art. 1. Decyzja ta zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym.
-

ZAŁĄCZNIK IV

1. Głosy członków Rady lub członków Coreperu nie są uwzględniane w przypadku, gdy nie mogą oni na mocy Traktatów uczestniczyć w głosowaniu nad decyzjami oraz w przypadku, gdy mają zastosowanie następujące przepisy niniejszego regulaminu wewnętrznego:
 - a) artykuł 1 ust. 3 akapit drugi (posiedzenie w miejscu innym niż Bruksela lub Luksemburg);
 - b) artykuł 3 ust. 7 (włączenie do porządku obrad punktu innego niż występujące we wstępnym porządku obrad);
 - c) artykuł 3 ust. 8 (zachowanie jako punktu B porządku obrad punktu A, który w przeciwnym wypadku musiałby być usunięty z porządku obrad);
 - d) artykuł 5 ust. 2, wyłącznie w odniesieniu do uczestnictwa Europejskiego Banku Centralnego (obrazy bez uczestnictwa Europejskiego Banku Centralnego);
 - e) artykuł 9 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) i c) akapity drugi i trzeci (podawanie do wiadomości publicznej wyników głosowań, objaśnień głosowań, oświadczeń zawartych w protokołach Rady i punktów w tych protokołach dotyczących przyjęcia wspólnego stanowiska na podstawie postanowień tytułu VI Traktatu UE; podawanie do wiadomości publicznej wyników głosowań, objaśnień głosowań, oświadczeń włączonych do protokołów Rady i punktów w protokołach dotyczących spraw innych niż określone w ust. 2);
 - f) artykuł 11 ust. 1 akapit drugi (rozpoczęcie procedury głosowania);
 - g) artykuł 12 ust. 1 (zastosowanie procedury pisemnej);
 - h) artykuł 14 ust. 1 (decyzje dotyczące prowadzenia obrad i podejmowania decyzji jedynie na podstawie dokumentów i projektów, które nie zostały sporządzone we wszystkich językach) ⁽¹⁾;
 - i) artykuł 17 ust. 2 lit. a) i b) (nieopublikowanie w Dzienniku Urzędowym inicjatywy przedstawionej przez państwo członkowskie zgodnie z art. 67 ust. 1 Traktatu WE lub art. 34 ust. 2 Traktatu UE);
 - j) artykuł 17 ust. 2 lit. c) i d) (nieopublikowanie w Dzienniku Urzędowym wspólnego stanowiska przyjętego na mocy art. 34 Traktatu UE lub niektórych dyrektyw, decyzji, zaleceń i opinii);
 - k) artykuł 17 ust. 4 lit. c) (opublikowanie w Dzienniku Urzędowym wszelkich środków wykonawczych do decyzji lub konwencji, o których mowa w art. 34 ust. 2 Traktatu UE);
 - l) artykuł 17 ust. 5 (decyzja w sprawie publikowania w Dzienniku Urzędowym decyzji podejmowanych przez organ ustanowiony na mocy umowy międzynarodowej).
2. Członek Rady lub Coreperu nie może odwoływać się do następujących przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego w związku z decyzjami, w odniesieniu do których, na mocy Traktatów, nie może uczestniczyć w głosowaniu:
 - a) artykuł 3 ust. 8 (możliwość zgłoszenia przez członka Rady wniosku o usunięcie punktu A z porządku obrad);
 - b) artykuł 11 ust. 1 akapit drugi (możliwość zgłoszenia przez członka Rady wniosku o rozpoczęcie procedury głosowania);
 - c) artykuł 11 ust. 3 (możliwość głosowania członka Rady w imieniu innego członka);
 - d) artykuł 14 ust. 2 (możliwość sprzeciwienia się członka Rady przeprowadzeniu dyskusji, jeśli teksty wszelkich proponowanych poprawek nie są sporządzone w języku określonym przez tę osobę).

⁽¹⁾ Patrz: oświadczenie m) przedstawione poniżej:

m) w odniesieniu do załącznika IV ust. 1 lit. h):

»Rada potwierdza, że obecna praktyka, zgodnie z którą teksty służące jako podstawa do prowadzenia obrad Rady są sporządzane we wszystkich językach, będzie nadal stosowana.«.

ZAŁĄCZNIK V

METODY PRACY RADY W ROZSZERZONYM SKŁADZIE RADY

Przygotowanie posiedzeń

1. Prezydencja zapewnia, że grupa robocza lub komitet przedkładają sprawę Coreperowi jedynie w przypadku, gdy według racjonalnych przewidywań możliwe jest osiągnięcie postępu lub sprecyzowanie stanowisk osiągniętych na danym szczeblu. Z drugiej strony, sprawy można kierować ponownie do grupy roboczej lub komitetu jedynie w razie konieczności, a w każdym przypadku jedynie w celu rozpatrzenia ściśle określonych i zdefiniowanych zagadnień.
2. Prezydencja podejmuje kroki konieczne do kontynuowania prac pomiędzy posiedzeniami. Prezydencja może na przykład, w porozumieniu z grupą roboczą lub komitetem, podjąć w najbardziej efektywny sposób konieczne konsultacje w sprawie szczególnych zagadnień w celu przedstawienia zainteresowanej grupie roboczej lub zainteresowanemu komitetowi sprawozdania na temat możliwych rozwiązań. Może również prowadzić konsultacje pisemne, zwracając się do delegacji o przedstawienie na piśmie ich stanowiska w sprawie danego wniosku przed następnym posiedzeniem grupy roboczej lub komitetu.
3. W każdym przypadku gdy jest to właściwe, przed zbliżającym się posiedzeniem delegacje przedstawiają na piśmie stanowiska, jakie zamierzają zająć w trakcie tego posiedzenia. Jeżeli wiąże się to z propozycjami zmian tekstu, delegacje proponują konkretne sformułowania. Gdy jest to możliwe, delegacje reprezentujące identyczne stanowiska przedstawiają wspólnie uwagi na piśmie.
4. Coreper unika ponownego zajmowania się zagadnieniami omówionymi w czasie przygotowywania jego obrad. Dotyczy to w szczególności punktów I, informacji w sprawie organizacji i przebiegu jego działań oraz informacji w sprawie porządku dziennego i organizacji zbliżających się posiedzeń Rady. W miarę możliwości delegacje podnoszą »sprawy różne« podczas przygotowań do obrad Coreperu, a nie podczas samego posiedzenia Coreperu.
5. W czasie przygotowań do obrad Coreperu Prezydencja przekazuje delegacjom możliwie jak najszybciej wszelkie informacje konieczne do starannego przygotowania obrad Coreperu, w tym informacje na temat oczekiwań Prezydencji co do wyników dyskusji nad każdym punktem porządku obrad. Z drugiej strony Prezydencja, tam gdzie to stosowne, zachęca delegacje do przekazywania innym delegacjom podczas przygotowań do obrad Coreperu informacji w sprawie stanowisk, jakie te delegacje zamierzają zająć w czasie posiedzenia Coreperu. W tym kontekście Prezydencja ustala ostateczny porządek obrad Coreperu. Prezydencja może zwoływać grupy przygotowujące obrady Coreperu częściowo, o ile wymagają tego okoliczności.

Prowadzenie posiedzeń

6. W porządku obrad Rady nie można umieścić punktu jedynie w celu jego prezentacji przez Komisję lub przez członka Rady, z wyjątkiem przypadku gdy planowana jest debata na temat nowych poważnych inicjatyw.
7. Prezydencja powstrzymuje się od umieszczania w porządku dziennym Coreperu punktu wyłącznie w celach informacyjnych. Takie informacje — np. w sprawie wyniku posiedzeń na innym forum lub z państwem trzecim lub z inną instytucją — kwestie proceduralne lub organizacyjne itd. należy przekazać delegacjom podczas przygotowań do obrad Coreperu, o ile to możliwe na piśmie, oraz nie należy do nich wracać w czasie obrad Coreperu.
8. Na początku posiedzenia Prezydencja przekazuje wszelkie dalsze informacje niezbędne do przeprowadzenia posiedzenia, w szczególności określa czas, który zamierza przeznaczyć na każdy punkt. Powstrzymuje się od dokonywania długich wprowadzeń oraz unika powtarzania informacji znanych już delegacjom.
9. Na początku dyskusji nad punktem merytorycznym Prezydencja, w zależności od wymaganego rodzaju dyskusji, wyznacza delegacjom maksymalny czas trwania ich wystąpień w sprawie danego punktu. W większości przypadków wystąpienia nie powinny przekraczać dwóch minut.
10. Zasadniczo nie stosuje się prezentowania stanowiska przez wszystkich uczestników; prezentacja taka odbywa się wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach w odniesieniu do szczególnych zagadnień, a czas trwania wystąpień określa Prezydencja.
11. Prezydencja kładzie możliwie duży nacisk na dyskusje, w szczególności wymagając od delegacji reakcji na teksty kompromisów lub na konkretne propozycje.
12. Podczas posiedzeń i na ich zakończenie Prezydencja powstrzymuje się od dokonywania obszernych podsumowań dyskusji i ogranicza się do zwięzłego omówienia osiągniętych wyników (co do przedmiotu lub procedury).
13. Delegacje unikają powtarzania uwag poczynionych przez uczestników wcześniej zabierających głos. Wystąpienia delegacji są zwięzłe, rzeczowe i na temat.

14. Zachęca się delegacje o podobnych poglądach do odbywania konsultacji z myślą o przedstawieniu wspólnego stanowiska w sprawie konkretnego punktu przez jednego mówcę.
 15. Omawiając teksty, delegacje raczej sporządzają na piśmie konkretne propozycje redakcyjne, a nie tylko wyrażają swoje odmienne zdanie na temat danej propozycji.
 16. O ile Prezydencja nie postanowi inaczej, delegacje powstrzymują się od zabierania głosu w przypadku zajęcia pozytywnego stanowiska w sprawie poszczególnych propozycji; w takim przypadku milczenie będzie zasadniczo uznawane za wyrażenie zgody.
-

ZAŁĄCZNIK VI

PRZEPISY DOTYCZĄCE FORMY AKTÓW

A. Forma rozporządzeń:

1. Rozporządzenia przyjęte wspólnie przez Parlament Europejski i Radę oraz rozporządzenia Rady zawierają:
 - a) w tytule wyraz »rozporządzenie«, po którym następuje kolejny numer, data przyjęcia i określenie tematu;
 - b) odpowiednio wyrazy »Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej« lub »Rada Unii Europejskiej«;
 - c) odniesienie do przepisów, na podstawie których rozporządzenie jest przyjmowane, poprzedzone wyrazem »uwzględniając«;
 - d) odniesienie do przedłożonych wniosków, otrzymanych opinii i przeprowadzonych konsultacji;
 - e) motywy uzasadniające przyjęcie rozporządzenia, poprzedzone wyrazami »a także mając na uwadze, co następuje:«; motywy są numerowane;
 - f) odpowiednio wyrazy »przyjmują niniejsze rozporządzenie« lub »przyjmuje niniejsze rozporządzenie«, po których następuje część normatywna rozporządzenia.
2. Rozporządzenia są podzielone na artykuły, które, jeśli to stosowne, są pogrupowane w rozdziały i sekcje.
3. Końcowy artykuł rozporządzenia określa datę wejścia w życie, w przypadku gdy data ta przypada przed lub po dwudziestym dniu po opublikowaniu.
4. Po końcowym artykule rozporządzenia następują:
 - a) i) zdanie »Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich«;
lub
ii) zdanie »Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską«, we wszystkich przypadkach gdy dany akt nie jest stosowany wobec wszystkich państw członkowskich lub we wszystkich państwach członkowskich (!);
 - b) wyrazy »Sporządzono w ...«, po których następuje data przyjęcia rozporządzenia,
oraz
 - c) w przypadku:
 - i) rozporządzenia przyjętego wspólnie przez Parlament Europejski i Radę, sformułowanie:

»W imieniu Parlamentu Europejskiego	»W imieniu Rady
Przewodniczący«	Przewodniczący«,

które zawiera nazwisko przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i urzędującego przewodniczącego Rady w czasie gdy rozporządzenie jest przyjmowane;
 - ii) rozporządzenia Rady, sformułowanie:

»W imieniu Rady
Przewodniczący«

które zawiera nazwisko urzędującego przewodniczącego Rady w czasie gdy rozporządzenie jest przyjmowane.

B. Forma dyrektyw, decyzji, zaleceń i opinii (Traktat WE)

1. Dyrektywy i decyzje przyjęte wspólnie przez Parlament Europejski i Radę oraz dyrektywy i decyzje Rady zawierają w swoim tytule wyraz »dyrektywa« lub »decyzja«.
2. Zalecenia i opinie wydane przez Radę zawierają w swoim tytule wyraz »zalecenie« lub »opinia«.
3. Przepisy dotyczące rozporządzeń wymienione powyżej w pkt A stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem stosownych postanowień Traktatu WE, do dyrektyw i decyzji.

(!) Patrz: oświadczenie n) przedstawione poniżej:

n) do załącznika VI, ust. A.4 lit. a) ppkt ii):

»Rada stwierdza, że w określonych w Traktatach przypadkach, gdy akt nie ma zastosowania wobec wszystkich państw członkowskich lub we wszystkich państwach członkowskich, konieczne jest wyraźne określenie geograficznego zakresu jego stosowania w motywach i w treści danego aktu.«.

C. Formy wspólnych strategii Rady Europejskiej, wspólnych działań i wspólnych stanowisk określonych w art. 12 Traktatu UE

Wspólne strategie, wspólne działania i wspólne stanowiska Unii Europejskiej w rozumieniu art. 12 Traktatu UE noszą, odpowiednio, jeden z następujących tytułów:

- a) »wspólna strategia Rady Europejskiej«, kolejny numer (rok/numer/WPZiB), data przyjęcia i określenie tematu;
- b) »wspólne działanie Rady«, kolejny numer (rok/numer/WPZiB), data przyjęcia i określenie tematu;
- c) »wspólne stanowisko Rady«, kolejny numer (rok/numer/WPZiB), data przyjęcia i temat.

D. Forma wspólnych stanowisk, decyzji ramowych, decyzji i konwencji określonych w art. 34 ust. 2 Traktatu UE

Wspólne stanowiska, decyzje ramowe, decyzje i konwencje w rozumieniu art. 34 ust. 2 Traktatu UE noszą, odpowiednio, jeden z następujących tytułów:

- a) »wspólne stanowisko Rady«, kolejny numer (rok/numer/WSiSW), data przyjęcia i temat;
- b) »decyzja ramowa Rady«, kolejny numer (rok/numer/WSiSW), data przyjęcia i temat;
- c) »decyzja Rady«, kolejny numer (rok/numer/WSiSW), data przyjęcia i temat;
- d) »konwencja sporządzona przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu UE« i określenie tematu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Zostaje ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pierwszy 18-miesięczny program Rady zostaje przyjęty na okres od stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 września 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący
